

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 3132
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

II. évf. 14. sz.
2006. MÁJUS
(LXXVII. évf. 15.820 sz.)

Stirling György (Eger):

Mik a távlati kilátásai Kína sikereinek?

A kínai gazdaság szédületes fejlődését csodálattal, ám ugyanakkor nem kevés nyugtalansággal figyeljük az egész világ. Valóban lenyűgöző, amit ez a milliárdos már jóval meghaladó népességű ország az utolsó harminc év alatt felmutatott, de ez az átgondoltan célratoró lendület nemcsak a piaci konkurencia révén jelent fenyegetést a nyugati kapitalizmus számára, de annak lehetőségét is előrevetíti, hogy egy katonailag megerősödő Kína nem túl távoli jövőben veszélyeztetheti a nyugati hemiszféra világhegemoniáját. A dolgok logikája szerint ennek bekövetkezésére még századunk közepe előtt számíthatunk, s egy expansionista politikát folytató Kína léte nemcsak átrendezheti az erőviszonyokat az egész glóbuszon, de felboríthatja a jelenlegi hatalmi egyensúlyt. E félelmének már számos amerikai és európai futurologus adott hangot, szinte kivétel nélkül egyetértve abban, hogy a kínai előretörés feltartóztathatatlan s ennek következtében számítani kell arra, hogy a XXI. század Kína évszázada lesz...

Ezek szerint beteljesülni látszik a spengleri jóslat és az „Untergang des Abendlandes” (a Nyugat pusztulása. Szerk.) jegyében vége szakad a fehér ember uralmának, elenyészik

Nemcsak számbeli fölényük jogán hivatottak az új világrrend vezetésére

a nyugati kultúra és civilizáció, hogy átadja helyét a színes fajoknak, s azokon belül is elsősorban a kínaiaknak, akik nemcsak számbeli fölényük jogán hivatottak az új világrrend vezetésére, hanem több ezeréves múltra visszatekintő kultúrájuk miatt is.

Miközben az egész emberiség ámulattal kíséri a megállíthatatlannak tűnő kínai előretörést, a dolgok mögé pillantva észre kell venni olyan aggasztó jeleket is, amelyek megkérdőjelezik a világon egyedülálló kapitalizmussal ötvözött kommunista rendszer stabilitását, és arra figyelmeztetnek, hogy a látszat ellenére ennek a rendszernek nemcsak számos sebezhető pontja van, de gazdasági zsákutcába is vezethet. Alaptalan hiedelmek! - mondhatná valaki, hiszen milyen baj történhet azzal a gazdasággal, amelyik GDP-je egyedülálló módon évi 9,5%-kal nő, s amely a legutóbbi évben 35%-kal, közel 600 millió dollárral növelte a kivitelét s ezzel a világ harmadik legnagyobb exportőrévé vált? Ma már ott

Élreugrott a kínai acéltermelés és az autógyártás is

tartunk, hogy nemcsak a kínai textilipar termékei árasztják el a világot, de élreugrott a kínai acéltermelés és az autógyártás is. Hovatovább az észak-amerikai autópárhuzam is számolnia kell a kínai konkurenciával, amit nem lehet lebecsülni, hiszen a távolkeleti autógyárak munkásai egy töredékért dolgoznak (kitűnően) annak a bérnek, amit például Detroitban kapnak az amerikai kollégáik.

Külön fejezetet érdemelnek azok az építkezések, amelyek egész Kínában szembeszökően mutatják azt az iramot, amivel ez az ország egy-két évtized alatt nemcsak utolérte, de ma már túl is haladja a nyugati szintet. Az autógyártás felfuttatásával párhuzamosan olyan úthálózat kiépítése folyik ma Kínában, ami példátlan a maga

nemében: 3000 kilométer autópályát adnak át évente és a múlt században még megközelíthetetlen tájakat kapcsolnak be az országos forgalomba. (Sanghaj elővárosában rövidesen üzembe helyezik a világ legmodernebb vasútvonalát is.) Kínában építik világviszonylatban a legtöbb vízi erőművet, amivel egyrészt eleget tesznek az árvízvédelem

3000 kilométer autópályát adnak át évente és a kínai nagyvárosokban hetente nő ki a földből egy 25-30 emeletes felhőkarcoló

követelményeinek, másrészt olcsó és környezetkímélő energiához jutnak. Ha elkészül a Jangce folyón már évek óta épülő gigantikus gát- és vízduzzasztó rendszer, az egyedülálló lesz a földkerekségen, és egy közepes európai ország területének megfelelő régió életében hoz majd változást. Végül az sem lebecsülendő eredmény, hogy a kínai nagyvárosokban hetente nő ki a földből egy 25-30 emeletes, vagy ennél még magasabb felhőkarcoló, hogy helyet adjon minden technikai újítással felszerelt új irodáknak vagy nyihitse a gyors iramban növekedő népesség lakás gondjait.

Mi baj lehet hát egy ilyen dinamikus fejlődő országban? - kérdezhették bárki, aki csak a statisztikai adatokat figyeli. Ha a színpalán mögé nézünk - ami nem lesz egyszerű, mert a monopolizált hírszolgálat révén az országból erősen megsűrűve kerülhetnek ki hírek és az odalátogató külföldieknek csak a festett kulisszákat szabad látniuk - nagyon leegyszerűsítve két okra vezethető vissza a rendszer jövőjének bizonytalansága. Az egyik az a társadalmi feszültség, amely egyre érezhetőbben feszíti belülről a kínai tömegeket és teszi kiegyensúlyozatlanná a társadalmat, a másik pénzügyi természetű: a júan mesterségesen alacsonyan tartott

A hivatalnokok és a pártfunkcionáriusok között virágzik a korrupció

árfolyama (1 dollár 8,28, tavaly óta 8,11 júan) használt ugyan a termelésnek és az exportnak, de megtartása esetén hosszú távon bajba sodorhatná az egész kínai gazdaságot. Utóbbira amúgy is számos olyan veszély leselkedik, amiről nyugati embernek fogalma sincs: az ősi kínai hagyományoknak megfelelően a hivatalnokok és a pártfunkcionáriusok között virágzik a korrupció, a nagy pénzintézetek vezetői hitbizományként, sajátjukként kezelik a bankok pénzét s annak sorsáról gyakran kellő dokumentáció nélkül személyi kapcsolataik alapján döntenek. Hogy mennyi a valóságos adat a bankok hivatalosan közzétett jelentéseiben, azt csak találgatni lehet, mint ahogy a nyugati üzletemberek sem tudhatják, ha kínai partnerekkel tárgyalnak, hogy amit hallanak, abból mi az igazság és mi a propagandaszöveg. (Esetleg a szóvirágos kínai udvariaskodás...)

Ilyen körülmények közt a kínai bankrendszer bármikor összeomolhat, habár szakértők szerint az ország nyersanyag-tartalékai elég biztosítékot nyújtanak a kormánynak arra, hogy garantálja a júan értékállóságát. S ehhez még hozzáteszik, hogy a következő öt éven belül nem kell

Mindszenty József: Mi az igazság?

(1892. március 29 – 1975. május 6)

Az alábbi rövid összeállításnak célja, hogy felragyogtassa a Bátorost, mint a magyar- és világtörténelem bátor, hős, szent és öntudatos vértanú lelkületű főpapját, aki legyőzve győzött. Életútjának egyes mérvadó szakaszában néhány elhangzott mondatát idézzük, kiemelve, hogy egész életét egy vezérirányra állította be:

„Istenért, Egyházért, Hazáért és szenvedő népemért!”

Mit jelentett az orosz megszállás, az úgynevezett „felszabadulás”? Magyarországra rászakadt a bolsevizmus minden ateizmusával, a vallás és a vallásos emberek gyűlöletével. Jöttek az oroszok és volt három püspök halál, 53 katolikus pap halál. A történelem legkegyetlenebb rendszerre hadat üzent Istennek, Hazának, Egyháznak és a magyar történelemnek.

A győztes hatalmak rendelkezéseinek megfelelően Magyarországon népbíróságok alakultak. Eltávolítottak több mint 1000 bírót és helyükre pártszolgákat ültettek. Konceptió- és kirakatpercek tucatjait rendezték meg. Bizonyítékok helyett sok esetben megelégedtek a kínzással kikényszerített, úgynevezett „beismerő vallomással”. 1945 után 400 embert végeztek ki politikai okokból. Bevezették a statáriumot. Egy év alatt 152 halálos ítéletet hoztak.

A Magyar Katolikus Egyház élére 1945-ben olyan karizmatikus főpapot állított a Szentszék, aki nemet mondott minden diktatúrának. Mindszenty mindenekelőtt az egyházi iskolákat féltette, és a kötelező vallásoktatás megszűnését sérelmezte. Hajlíthatatlanul kiállt az igazságáért. A gyémánt pedig kemény dolog, nem holmi törekeny üveg.

A kommunisták az istenhit és a vallás felszámolására törekedtek. Egymást követtek az egyházi intézmények és iskolák elleni rendőri akciók. Rákosi 1948-ban kiadta a jelszót: „Az év végéig végezni kell az egyházi reakcióval! Ezzel az emberrel kell csinálni valamit. A templomok vasárnap zsúfolva vannak. Az a sok ember mind ellenem, a párt és a demokrácia ellen tüntet. Nagy baj lesz, ha ezt a Mindszentyt nem tanítjuk meg kesztyűbe dudálni!”

Mindszenty szavai: 1945. szeptember 15-én, esztergomi székhelyi beszédében ezt mondta: Akarok lenni népem lelkiismerete. Kopogtatok lelketek ajtaján az örök igazságot közvetítve népemnek és nemzetemnek. Az ország történelmünk legnagyobb erkölcsi, közjogi és gazdasági örvényében fülkölök. A természeti és isteni törvény megingott a szívekben. Akarok lenni Jó Pásztor, aki, ha kell életét adja juhaiért. A Katolikus Egyház nem bír el, ha vihar van felvonulóban, hanem mindenütt ott van a magyar néppel, a magyar népért. Jelmondatom: Pannonia Sacra! Szent Magyarországon!

1946 februárjában kaptam meg a bíborosi kalapot XII. Pius pápától ezekkel a megrendítő és profétai szavakkal: „A 32 bíboros közül te leszel az első, akinek vállalnia kell a bíborszínnel jelzett vértanúságot.” Vállaltam és vállalom.

Azon a helyen, ahol nem a párt kegyéből, hanem az Apostoli Szentszék bizalmából ört állok, a tajtékozó hullámok nem szokatlannak. Én azonban állok Istenért, Egyházért, Hazáért, mert ezt a kötelességet rója rám a nagyvilágon legárvább népem történelmi szolgálata. Nemzetem szenvedése mellett a magam sorsa nem fontos.

Ilyen körülmények között és után került sor 1948. karácsony másnapján, Szent István első vértanú ünnepén

Mindszenty bíboros letartóztatására Esztergomban, majd perére Budapesten. Elkezdődött a játék, amelyben a legyőzött győzött. Devictus vincit!

Mindszenty József bíboros volt az, akit papi és emberi méltóságában a legaljasabb és legbrutálisabb módon megaláztak. De ő végig ezt vallotta: Én katolikus pap vagyok. Sem mint káplán, sem mint plébános, sem mint veszprémi püspök és mint esztergomi érsek és bíboros-primás nem szakadtam el Egyháztól.

A kegyetlen kínzások és kihallgatások következtében tragikus változás állt be a Bíboros idegenszerében és lelkiállapotában. Ellenállása hanyatlak. Hanyatlak emlékezete, értelme, akarata az ideg- és agybénító injekciók hatása alatt. Bénultság, apátia és közöny fészkelte meg magát a lelkébe. Fáradt és bénult állapotban kezd elhinni, hogy talán mégis bűnös. Félelemrész keríti hatalmába, és ez megbénítja szavait, elhatározásait és cselekedeteit. Ilyen előzmények után kerül sor a nyilvános tárgyalásra. A főügyész Alapi Gyula, aki katolikus intézetekben tanult. A vádiratot a rendőrség állította össze. Bűnösnek nyilvánították. Elítélték.

Aztán jött az októberi forradalom. Kiszabadult. Beszélt nemzetéhez. Majd jött az országon belüli hosszú évekig tartó száműzetése az észak-amerikai követség épületében, egész 1971-ig.

Ezután vált aggastyánként a világban szétszórta magyarság hű lelkipásztorává. Egyházáért folytatott harcában nem volt semmi megalkuvás. A vallásszabadság, a jog erős és hajlíthatatlan védelmezőjének bizonyult. Bátorságát világszerte elismerték.

Ezeket mondta: Amióta 1971. szeptember 28-án el kellett hagynom hazámat (Papai parancsra. Szerk.), azóta jártam a világot és kerestem a szétszóródott magyarokat. Miért tettem ezt 83 súlyos esztendővel a vállamon? Azért, menekült testvéreim, azért, hogy hitet és reményt öntsek a lelketekbe, ha már csüggednétek, megmenteni a magyar családokat, templomokat és temetőket, iskolákat és hazánkat. Helyt álltam én is Istenért, Egyházért, hazáért és szenvedő népemért. Szent István országa felett lehull a moszkvai hitetlenség csillaga! Akarok lenni népem lelkiismerete. Hivatott ébresztőként kopogtatok lelketek ajtaján. Nagy célunk hazánk lelki, szellemi és erkölcsi felemelése. A magyar történelem nem ravatal és nem szemétdomb! Három várunk van: templom, iskola és család. Ragaszkodjatok váraitokhoz!

A 83 éves főpásztor 1975. május 6-án 2 óra 15 perckor meghalt. A máriazelli bazilika Szent László kápolnájában temették el május 15-én.

A moszkvai csillag lehullt, és a Bíboros hazatért. Újratemették szeretett hazájában. Akárcsak akkor mondhatta volna ezt:

Visszajöttem, megbocsátani: üldözőimnek, a megtévedetteknek.

Az esztergomi sírja felirata: „Az élet megalázta, a halál fölmagasztalta... Az üldöztetés idején a leghűségesebb pásztor. A háború viharában szilárdan helyt állt. Halála után 16 évvel hazahozták. Itt békében nyugszik.”

(A Bíboros halálának 30. évfordulójára készült Emlékirat nyomán átdolgozta és összegezte HKZS)

Az Olvasó írja...

T. Szerkesztőség!

A "Magyar Nemzet" című magyarországi újságból ismertem meg e-mail címét. Segítségüket kérem egy Argentínába költözött nemzetségtagunk leszármazottainak megtalálásához. Az ismert adatok:

Sétáló József, született Kunbaján 1890-ben és a 20. század első negyedében vándorolt Argentínába. Ha megnősült és voltak (vannak) gyermekei, talán ilyen úton megtalálhatók lesznek.

Előre is köszönöm segítségüket.

Sétáló Ferenc, Pécs (elérhetőség a Szerkesztésünkben).

Kedves Zsuzsól!

Szeretnék gratulálni az egész újság írócsoportjának és külön Vasi Álmosnak az „ÚJSÁG” című verséhez, ami februárban jelent meg. Most újból elolvastam és megint annyira tetszik mint először. Gratulálok a humorához, és milyen igaza van: az újságon keresztül tudunk magyarul olvasni! Az nekem is nagyon fontos, évek óta nem olvastam magyarul és - ami még nehezebb - nem írtam. Az újság segítségével lassan, lassan visszaemlékeztem sok magyar szóra és a grammatikára. Köszönöm szépen maguknak! Üdvözlettel, Gábor Juliana

Kedves Szerkesztő!

Meglátogattam barátnőmet a chilaverti magyar otthonban. Elámultam attól, amit ott tapasztaltam. Tisztaság, rend, jó koszt, kedves, gondos ápolás. Aztán kezdtem szimatolni, hogy mi ennek az oka. Hát nem MI, hanem KI. Úgy hívják: **Molnár László**. Harcol megfeszülve a bel- és külvilággal, napi legalább 10 órán át. Hihetetlen, de igaz, mindezt *ad honorem*. Hát, ami igaz, a „honorálást” nem láttam

Figyelem! Sürgős! Alábbi felhívást sajnós késve kaptuk. Bízunk abban, hogy a megadott határidőt az illetékesek meghosszabbítják, tekintettel a dél-amerikai magyarság felé való közlési nehézségekre. Szerk.

Felhívás! Az Ön véleménye számít Európában

Az Európai Unió bővítési biztosa nemrég úgy értékelte, hogy az erdélyi magyarság helyzete összességében kielégítő. Mi tudjuk azt, hogy ez nincs így. Mindennapi életünkben tapasztaljuk annak a sok éve tartó hátrányos megkülönböztetésnek a hatásait, amelynek mind a mai napig szenvedői vagyunk.

Románia csatlakozásának küszöbén tudatosítanunk kell az európai döntéshozókkal, hogy a romániai magyarság gondjai megoldásra várnak és erre jó keretet nyújthat az integráció folyamata. Teljes értékű államalkotó nemzeti közösségként kívánunk az Unióhoz csatlakozni és meg kívánjuk őrizni identitásunkat. Ehhez, jogaink tiszteletben tartásán túl, olyan önálló intézményrendszerre is szükségünk van, amely, az európai haladó gyakorlatokhoz igazodva biztosítja megmaradásunkat, fejlődésünket.

Tejtekintettel arra, hogy az Európai Bizottság 2006. április havának végére zárja le a Romániáról szóló országjelentést, kezdeményezzük a romániai magyarságot érintő problémák bemutatását, tudatosítását.

Ezért egy átfogó levél és e-mail kampány beindítását kezdeményezzük. Ennek során mindenkinek javasoljuk, hogy a saját maga által sérelmesnek tartott esetet vagy jelenséget mutassa be azoknak, akik az országjelentést készítik.

sehol, de nem is hallottam róla. Egy argentin hölgy, Eva, dolgozik minden erejével a magyar otthonért. Amikor megkérdeztem a bentlakókat, hányan törődnek velük a kolóniából, szomorú dolgot hallottam. Kevésnek van annyi ideje, hogy évente 1-2 órát rájuk fordítson! Kevésnek jutott eszébe, hogy egyszer lemondjon a szórakozásról, fodrásról, vagy akármiről és az így megtakarított összeget felajánlja az otthonnak. Persze lehet sokkal többet is adni, mint ahogyan azt egyes, a szó igazi értelmében vett **nemes lelkek** meg is teszik.

Hírünk a világban jó, de miért van az, hogy mindig mindenről hallunk, ami itt is, Magyarországon is csillogó siker, de a fentiekről semmit? Az öregotthon évi két asado kivételével nem tudja magára felhívni a figyelmet. Vajon kolóniánk egyes részeinek van-e egyáltalán tudomása ennek az otthonnak létezéséről és fogalma működéséről? Senki nem érzi kötelességének, hogy segítsen? Nem gondolnak arra, hogy ők is egyszer öregek lesznek?

Azt remélem, nem bántódik meg (joggal) senki.

dr. K.I.

(Teljes név és cím Szerkesztőségünkben).

Kedves Szerkesztő!

Olvastam a január-februári számban közölt 98 éves Schirlné Képes Ilona megkapó történetét, ami számtalan a hazájából kimenekült magyar asszony sorsa volt. Mindegyik a magyarságát mentette az orosz megszállás elől. Én ugyan nem 98, de 86-ot értem meg, és ezekből 61 évet emigrációban töltöttem.

A sorsomat befolyásolta a sport, amely segít az életre. Nemcsak a fússport, de a leányoké is. Egy dr. Simon László által írott könyvec-

kében én is közöltem toborzó sorokat a leánysport érdekében, ami sikerrel is járt. Az lett belőle, hogy a helyi Dandár Parancsnokság behívott, hogy Budapesten a kormányzó felesége védnöksége alatt életre hozzam a női levente-foglalkozást, hasonlóképpen a fiúkéhoz. Ehhez az ország több részéről összehívtak részére kiképző tanfolyamot tartottak, ami magyar szívemet boldoggá tette.

Ennek eredménye, hogy a háború borzalmait enyhítve leányleventeim sebesült katonák segítségére siettek és kívánság-hangversenyt rendezvén a szabadságra jött katonáknak vidámabb órákat szervezhetek. Ez az elfoglaltságom az orosz megszállóknak valószínűleg nem lett volna szimpatikus. Így Sopronon át Ausztriába menekültünk, ahol négy évet töltöttünk.

Magyarságom kísért itt is. Hogy legyen élelmiszerjegyünk, dolgozni kellett. A sors kedvezvén egy Mondsei ajándék gyárban kis fadobozokat kellett festeni magyaros tulipános ládának. Oroszországba exportálták, nem tudom milyen célra, de mindegy - magyar lélek ment vele.

Argentín életemben 15 évet porcelántárgyak magyaros festésével töltöttem. A darabok argentin otthonokat is díszítenek, de mind el voltak látva "Magyar Motívumok" kísérő szóval.

Férjem betegsége megakadályozta ez irányú további dolgozást, de betegágya mellett elkezdtem gobelin képek készítését saját tervezésű magyar motívumokkal 60x80 nagyságban. Boldog vagyok, hogy magyarságomnak bizonyítékát adtam, és egy idegen országban munkámnak köszönhetően elismeréssel adóznak annak a szónak, hogy *magyar*.

özv. Albertné Bíró Magda,
Ostende

A legnagyobb értéke az Ön saját véleményének van.

Csatlakozzon, írja meg saját véleményét!

A levelet magyar nyelven is meg lehet fogalmazni, mivel anyanyelvünk az Európai Unió hivatalos nyelve. A kezdeményezők egy típuslevelet is szerkesztettek, amely tartalmazza legégetőbb megoldatlan gondjainkat.

Ha úgy érzi, hogy a kezdeményezők által készített felsorolás átfogóan bemutatja problémáinkat, írja alá az általunk készített típuslevelet és postázza, vagy küldje el elektronikus formában az alábbi címekre. A kezdeményezők minél több támogató csatlakozását remélik, ezért **javasoljuk: hívja fel mások figyelmét is, hogy levelének hatása lehet sorsunk alakulására. Mindenkit arra buzdítunk, hogy saját véleményét írja meg, de annak is értéke van, ha "csak" az aláírt típuslevelet küldi el.**

Ha fontosnak tartja helyzetünk európai bemutatását, írjon egy levelet az Európai Bizottság bővítési biztosának, Olli Rehnnek.

Néma gyerekek anyja sem érti a szavát!

Az Ön véleménye számít Európában!

A kampányt támogatják:

Bolyai Kezdeményező Bizottság - Dr. Hantz Péter, alelnök
Erdélyi Ifjúsági Keresztyén Egyesület - Nagy Tibor, elnök
Erdélyi Magyar Ifjak - Soós Sándor, elnök
Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács - Tökés László, elnök
Magyar Emberjogi Alapítvány (HHRF) - Hámos László, elnök
Magyar Ifjúsági Szervezetek Szövetsége - Somogyi Attila, elnök
Magyar Civil Szervezetek Erdélyi Szövetsége - Dr. Bodó Barna, elnök
Magyar Ifjúsági Tanács - Sándor Krisztina, elnök
Magyar Polgári Szövetség - Szilágyi Zsolt, OV elnök
Mikecs László Csángó Baráti Társaság - Holló Barna, ügyvivő
Országos Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet - Szabó László, elnök
Országos Magyar Diákszövetség - Pósa Tibor, elnök
Reform Alapítvány - Toró T. Tibor, elnök
Romániai Magyar Cserkészszövetség - Gaál Sándor, elnök
Politea Társaság - Szász Alpár Zoltán, alelnök

A lista nyitott, további támogatók csatlakozását várjuk.

Figyelem! Érdeklődés esetén a címek és a formalevél kikérhető Szerkesztőségünkől - (54-11) 4711-1242 - amagyarhirlap@yahoo.com

KÁRPÓTLÁSI TÖRVÉNY

Az Igazságügyi Minisztérium a Konzuli Főosztályon keresztül juttatta el a Buenos Aires-i külképviseletnek az alábbi tájékoztatót. A dokumentumból kitűnik, hogy az eddig alkalmazott gyakorlattal ellentétben a kárpótlási eljárással összefüggő hitelesítési cselekmények díjkötelesnek minősülnek.

(Köszönjük Józsa Máttyás nagykövetnek a közlemény megküldését. Szerk.)

TÁJÉKOZTATÓ

az életüktől és szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló törvényben meghatározott határidők ismételt megnyitására szóló 2006. évi XLVII. törvény végrehajtásával összefüggő kérdésekről
A 2006. évi XLVII. törvény ismertetése

I. A kárpótlásra jogosultak köre

1.) A kárpótlás iránti kérelmet érintő határidők ismételt megnyitására szóló 2006. évi XLVII. törvény értelmében személyi kárpótlás iránti kérelemmel azok élhetnek - akiknek hozzátartozói deportálás, szovjet kényszermunkára hurcolás és a magyar hatóság vagy hatósági személy politikai indíttatású önkényes következtében veszítették életüket, illetve - a II. világháború alatt (1941. június 27. - 1945. május 9. között) faji, vallási vagy politikai okból munkaszolgálatot teljesítettek.

2.) A kérelem benyújtásának határideje: **2006. március 31 - 2006. július 31.**

A határidő jogvesztő, a határidőt követően beérkezett kérelmeket a Hivatal érdemi vizsgálat nélkül utasítja el.

3.) A fentiekhez kapcsolódó további jogosultsági előfeltétel az, hogy a kárpótlásra jogosult

- magyar állampolgár,

- a sérelem elszívésékor magyar állampolgár volt,

- nem magyar állampolgár, de 1992. július 2-án életvitelszerűen él Magyarországon vagy haláláig életvitelszerűen Magyarországon élt.

4.) *Életvesztés* esetén kárpótlásra jogosult a sérelmet szenvedett házastársa (özvegy), gyermeke, valamint szülője, mindezek hiányában a sérelmet szenvedett testvére.

Munkaszolgálat miatti kárpótlásra jogosult saját jogon a munkaszolgálatot teljesített, illetőleg a túlélő házastárs.

A törvényhely alkalmazása szempontjából túlélő házastárs, aki a szabadságelvonás idején és a sérelmet szenvedett halálakor vele házasságban élt. Túlélő házastársnak kell tekinteni azt a személyt is, aki a sérelmet elszívásával a szabadságelvonás megszűnését követően az első házasságot kötötte és a sérelmet szenvedett halálakor vele házasságban élt.

Abban az egyedi esetben, ha a munkaszolgálat teljesítése miatt kárpótlásra jogosult személy 1992. július 2-át követően meghalt mielőtt kérelmét benyújthatna volna, túlélő házastárs hiányában a jogosultnak járó kárpótlás megállapítását *bármelyik örökös kérheti*.

5.) Az új törvény szerinti azok a személyek élhetnek kárpótlási kérelemmel, akik korábban valamilyen okból a beadást elmulasztották, akiknek korábbi kérelmét azért utasították el jogerősen, mert nem tettek eleget hiánypótlási kötelezettségüknek vagy a jogvesztő határidőn túl nyújtották be kérelmüket.

II. A kérelem benyújtásának és elbírálásának eljárási szabályai

1.) A jogosultság elismerése iránti kérelmet a nyomdai úton előállított, illetve a Hivatal honlapjáról (www.karpothas.hu) letölthető adatlapon kell benyújtani a Központi Igazságügyi Hivatal Kárpótlási Főosztályára (1116 Budapest, Hauszmann A. u. 1., postacím: 1519 Budapest, Pf. 463.).

Adatlap igényelhető a Központi Igazságügyi Hivatal fővárosi és megyei hivatalaitól is, továbbá egyes külföldi kárpótlási munkát segítő szervezetektől [pl. Romániai Magyar Demokrata Szövetség, Kárpátaljai Magyarok Kulturális Szövetsége, az Izraelben (Jeruzsálem) működő OLÉ Hungária], valamint letölthető az Internetről is (www.karpothas.hu).

Minden kérelmezőnek új adatlapot kell kitöltenie, még akkor is, ha korábban élt kérelemmel. Azonos sérelmet szenvedett személy életvesztése miatt minden hozzátartozónak külön adatlapot kell kitöltenie. Ha több hozzátartozó életvesztése miatt nyújt be kérelmet a kérelmező, minden hozzátartozó esetében külön adatlapot kell kitöltenie.

2.) A jogosultság megállapításának legfontosabb bizonyítási eszközei az okirati bizonyítékok (pl. a haláleset ténye, a holtak-nyilvántartásról szóló bírósági határozat, nyilvántartások az elhaltakról, anyakönyvi kivonat a rokonsági fokról, örökbe fogadási határozat). Az aránytalanul nehezen beszerezhető adatok tekintetében különösen indokolt esetben tanú általi nyilatkozattétel is elfogadható más, a jogosultságot megalapozó bizonyítási eszköz mellett.

A kérelem elbírálásához szükséges bizonyítékokat az adattal együtt, a kérelmezőnek kell szolgáltatnia. Amennyiben a bizonyítékok nem állnak rendelkezésre, illetve beszerzésük hosszabb időt vesz igénybe, az adatlapot akkor is érdemes benyújtani a rövid és jogvesztő határidő miatt.

3.) A kérelmek személyesen vagy meghatalmazott útján nyújthatók be. A hivatal minden esetben megvizsgálja a meghatalmazás alakszerűségét - ezért a külföldi jogosultak által adott meghatalmazásra a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, illetve a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény rendelkezéseit alkalmazza.

4.) A kérelem elintézése a kérelmek benyújtására nyitva álló határidő végeztét követően veszi kezdetét.

III. A kárpótlás mértéke, kifizetésének rendje

1.) A kárpótlás összege *életvesztés*es kárpótlási igény esetén **400.000,- Ft**, amely megoszlik a még élő jogosultak között (pl. 4 gyermek esetében gyermekenként 100.000,- Ft illeti meg a jogosultat).

Munkaszolgálat esetében a kárpótlási igényben vagy *életjáradéki formában* (választás szerint) jár a saját jogon igénylőnek, illetve a túlélő házastársnak, az eredeti jogosult halála esetén pedig az örökös azt kárpótlási jegyben kapja meg.

2.) A kárpótlási összeg kifizetése a Hadigondozottak Közalapítványa, valamint a Központi Igazságügyi Hivatal között létrejött együttműködési szerződés szerint a Magyar Államkincstár Rt. közreműködésével történik.

Budapest, 2006. március 30. Dr. Szabó Lajos, általános főigazgató-helyettes

Gróf Széchenyi István (1791-1860)

"Minden nemzetnek olyan kormánya van, aminőt érdemel. Ha valami oknál fogva ostoba vagy komisz emberek ülnek egy bölcs és becsületes nép nyakára, akkor a nép azokat a silány fickókat minél hamarabb a pokol fenekére küldi. De ha egy hitvány kormány huzamosan megmarad a helyén, akkor bizonyos, hogy a nemzetben van a hiba.

Akkor az a nemzet aljas vagy műveletlen." Széchenyi István

KÍNA SIKERE...folyt. az 1. oldalról

tartani semmiféle csódtól, mert a hatóságok nagyon ügyelnek arra, hogy a pekingi olimpiáig, illetve a 2010-es sanghaji világitálistáig rendben menjenek a dolgok. Ez a két nagy esemény meghatározó lesz Kína életében és a kormány - azaz a pártvezetőség - mindent elkövet, hogy 2008-ban és két évvel később is az ország legkedvezőbb arcát mutassa be a világnak.

A belső társadalmi feszültségről persze senki sem beszél

A kínai stabilitást veszélyeztető másik tényezőről, a belső társadalmi feszültségről persze senki sem beszél, pedig az mind érezhetőbbé követhető nyomon az országban. Kínában egyre mélyül az ellentét a rohamtempóban fejlődő nagyvárosok és az elmaradott vidék között. A kézzelfogható gazdasági eredmények színhelye az ország keleti szélén húzódó nem túl széles tengerparti sáv, és a kormány gazdaságfejlesztési politikája ezt a koreai határtól Vietnámig terjedő övezetet többféleképpen - elsősorban közlekedési - okokból is előnyben részesíti. A beruházások zöme is erre a területre esik és a külföldi befektetőket is arra ösztönzi, hogy itt építsék ki vállalataikat. Ennek hatása abban mutatkozik meg, hogy míg a tengerpart-közeli sávban 1500-3000 dollár rúg az egy főre eső GDP, addig nem sokkal beljebb még az 1000 dollárt sem éri el, de a legtöbb tartományban 750 dollár alatt van. Míg a tengerparti városok közül Peking és Sanghaj a 3000 dollár fölötti GDP-vel kiugróan vezet, addig a tengertől sok ezer kilométerre lévő vidékek lakossága éppen olyan elmaradott, nyomorúságos körülmények közt tengődik, mint elődeik párszáz éve. Az új értelmiség tagjai napról napra gazdagodnak és Mercedesekben feszítenek, ugyanakkor a falusiaknak egy biciklire sem telik.

Kirívó különbségek vannak a városok és a vidék lakosságának életszínvonalának között

Az a tény, hogy ilyen kirívó különbségek vannak a városok és a vidék lakosságának életszínvonalának között, szinte tapintható társadalmi feszültséget okoz az országban, ami már többször vezetett kisebb-nagyobb robbanásokhoz. A sajtó természetesen mélyen hallgat az ilyen esetekről, de különböző csatornákon a határokon túlra is kiszivárognak zavargásokról szóló hírek. Ilyen hírek bizonyult legutóbb a Csöcsiang tartományban lévő Huankantonu városka lakói fellázadása a súlyos megélhetési gondok és egy közelben működő vegyigár miatt. **A helybeliek szerint a gyárból kiáramló káros anyagok tönkreteszik a termést,** sőt ezt a gyárat teszik felelőssé több születési rendellenességért is. Néhány száz tüntető vonult az utcára és a tömeget ezerfőnyi állig felfegyverzett karhatalom próbálta szétoszlatni. Eközben sok sebesülés is történt és két asszony meg is halt, amikor egy rendőrségi autó a tömegbe hajtott. A feldühödött helybeliek tucatnyi autót felborítottak és több rendőrségi autóbussz ablakait betörték. Végül az erősítésül érkezett újabb rohamrendőröknek sikerült megfékezniük a tüntetőket.

Egy, a nyilvánosság kizárásával megjelent bizalmas pártjelentés szerint hasonló esetek máskor is előfordultak az országnak főképp mezőgazdasági területein, ahol az életkörülmények a legrosszabbak. A megmozdulásokon összeverődött tömegeket csak ritkán sikerül békésen feloszlatni, a legtöbb esetben összeütközésre kerül sor a tüntetők és a karhatalom között. A tüntetések leggyakoribb oka tiltakozás a kisajátítások ellen. Ugyanis az új építkezések, erőművek és folyószabályozások miatt a kormány óriási területeket vesz igénybe, és az ott élők földjeit minimális kártérítés ellenében kisajátítja, illetve a lakosságot hatalmi szóval egyszerűen kitelepíti. A múlt év legnagyobb tiltakozó tüntetése Kína középső részén egy erőmű építése ellen zajlott le, mert a tervek szerint a beruházás következtében százezer ember otthonát öntené el a víz. Mint tudjuk, a Jangce folyón létesülő duzzasztógát építése során is falvak tucatjai kerültek víz alá, de

Csapó Endre (Sydney):

El sem hinném, ha nem lettem volna jelen, azt a közömbösséget, amit a magyar nép nyilvánított azon a történelmi napon, **1991. június 9-én,** amikor a szovjet orosz megszállás utolsó katonája eltávozott az országból. Magyarország népe nem élményként élte meg a megszállók távozását, és ez nagyon rossz jelzés volt a további fejlemények részére. Azt jelentette, hogy a magyar nép nem áll készen új életet kezdeni az új lehetőségekben. Ezért lehetett elkenni a rendszerváltást.

Érdekes visszatekinteni a történelembe, hiszen azon a júniusi délutánon visszafelé masírozó katonák egy olyan birodalom talpasai voltak, amely birodalom ötszáz éven át állandóan terjeszkedett. Az orosz veszély a pánszláv mozgalommal jelentkezett éppen kétszáz évvel ezelőtt. Tsitsakow admirális I. Sándor cártól kapott utasítást 1812. április 19-én, miszerint „Ausztriának, mely nem rég Franciaországgal szövetségbe lépett, ravasz magatartása Oroszországot arra kényszeríti, hogy hatalmában lévő minden eszközöket alkalmazzon azon két ellenséges hatalom leküzdésére. Legnagyobb fontosságú ezen eszközök közt: a magunk hasznára zsákmányolni ki a szláv népeknek, minő Szervia, Bosznia, Dalmátia, Horvátország, Illyria harcvezetése. Ezek, ha egyszer felfegyvereztetek s katonailag szervezettek, hatalmasan közreműködhetnek hadi munkálatainkban...”

Ausztria a magyarok nyakára hozta az oroszokat. Márpedig a szláv olyan, hogy ha valahol már hadakozott, azt a maga területének tekinti. A Budapestre látogató Putyin elnök minden bizonnyal úgy érezhette, hogy egy jogos érdekeltsgű tartományt szemlél meg. Franciaország és Anglia is felhasználta Oroszországot Közép-Európa tönkretételére. Annyira sikerült, hogy egész Európa tönkrement, többé nem vezető világhatalom, a gyarmati rablóvilágnak is vége lett a nyugati európai hatalmak számára.

Oroszország ugyancsak nagy árat fizetett az európai kalandért. Nem jött létre a nagyszláv birodalom. A kisszláv népek sem bírták ki az együttlétet. A bolsevizmust rákényszerítették Oroszországra, nyugatról megtámogatva világrendező társ hatalom lett egy rövid félévszázadra. Majd a marxista szocializmus-kommunizmus megbukott Oroszországban. Oroszország tönkrement a szovjetuniós kalandban.

Az I. Világháború tönkretette a történelmi multinacionális Magyarországot. A II. Világháború tönkretette az etnikailag igazságos, méltányos határokkal

a kormány itt - mivel kirakat-beruházásról volt szó - tűrhető minőségű új otthonokról gondoskodott az áttelepítés sorsára jutott lakosság részére s ezzel, valamint új munkaalkalmak ígéretével sikerült lecsillapítani a kedélyeket.

Ami a külföld olykor megtudhat a Kínában történő protestálásokról, az csak azoknak elenyésző hányada lehet, mert a diktatúra cenzúrája jól működik és az ország távolabbi vidékeire amúgy sem juthat el nyugati újságíró. De a szórványos hírekből is érzékelhető, hogy az ország belsejében nem olyan jók a közállapotok, mint arra a tengerközeli nagyvárosok egyre emelkedő életnívója alapján következtetni lehetne. A vidék nemcsak azért maradt el a városok lakossága mögött, mert alig részesül az iparosítás áldásaiban, hanem mert a falusi tömegek iskolázottsága és szakképzettsége meg sem közelíti a városi emberekéét. A kormány viszont nem engedélyezi a munkaerő-vándorlást és szigorú szabályokhoz köti a városokba való költözést. A szakadék a városi és a falusi lakosság között egyre mélyül, és ha a hatóságok nem lesznek képesek áthidalni a különbségeket, a feszültség előbb-utóbb elérheti a veszélyes robbanásponthoz.

A kínai gazdasági csoda ugyan jelenleg még jól működik és kivívja az egész világ ámulatát, de a prosperitás alapjai nem túl szilárdak és a hirtelen felhúzott vadonatúj cifra palotán máris repedések mutatkoznak. Amelyek ma még alig láthatóak, de maholnap annyira tágulhatnak, hogy egy szép napon összedől az épület...

Putyin szemlét tartott

bíró Magyarországot, és a megszállás megmérgezte a magyar nemzetet bolsevista métellyel. **Ez a mérleg.**

Putyin Budapestre jött visszarendezni a szétzilált kapcsolatokat. Magyarország és a Szovjetunió gazdasági kapcsolata mélyre zuhant a magyarországi rendszerváltoztatás idején, de nem annak következtében, hanem amiatt, hogy a beáramló nyugati üzleti kapcsolatok reális alapon érvényesültek az irreális, nem piaci érdekek alapján működő magyar-szovjet kereskedelmi gyakorlat fölött, és olyan időben, amikor a széteső szovjet gazdaság képtelen volt kezelni a változásokat. Szinte teljesen leállt a két ország közötti gazdasági forgalom, ami sok elvarratlan problémát okozott. A gazdasági helyzetét most nagy léptekkel rendberakó Oroszország be akar kapcsolódni az európai gazdasági vérkeringésbe. Ilyenkor lehet (lehetne) kedvező szerződéseket kötni. Oroszországot nem lehet „kívül tartani”, elszigetelni, nem is lenne értelme, mert Európa rászorul arra, ami Oroszországnak bőségben van: **ásvány és energia.**

Szabó Béla István politikai elemzése szerint: „**Az oroszok hídfőállást akarnak.** Atrakodó-körzetet. Logisztikai központot. A széles nyomtávú orosz vasút fejlődését. A gáz- és olajvezetékek európai nyomásszabályozó állomásait. Kezdenek jönni. Visszajönni.” - Putyin elnök február 28-án kétnapos hivatalos látogatásra érkezett Budapestre. Elemezhetnénk a kérdést, miért most jött? A válasz egyértelmű: ez a kormány, ezek a politikusok, a magyarországi uralkodó elit megfelel Oroszországnak is. Egyszerűen azért, mert kevésbé lesznek akadékoskodók önző, nemzeti érdekektől vezérelve.

Csakúgy mint Blair, Putyin is beleavatkozott a magyar belpolitikába, saját érdekeiknek megfelelően. Ez nem gesztus, ez érdek. Mint ahogy azt is hibásan értékeli gesztusként, hogy visszakapta az ország a Sárospatakról elzabrált ősnymtatvány-könyvtárat, meg hogy virágot helyezett el a Kossuth Lajos téren az 1956. október 25-i sortűz áldozatainak emlékkövére. Amde Putyin lábai elé olvadt Gyurcsány, megismételve, amit már Moszkvában is megtett, hogy Magyarország hálás a vörös hadseregnek és a Szovjetunióknak, és ő sohasem engedi a felszabadulást kistilű politikai viták tárgyává tenni.

A lényeg azonban itt is az üzlet. A friss közlemény szerint: „Stratégiai léptékű együttműködési terveket vázolt Gyurcsány és Putyin. Délről Magyarországra érkező új gázvezetékek, a transzszibériai vasutat Európával összekötő átrakó és logisztikai központ kialakítása, **minőségében új magyar szerep az egész európai energetikai rendszerben.** Vlagyimir Putyin elmondta, hogy a gázszállítás terén a növekvő európai igényeket két útvonalon szándékoznak kielégíteni. Az egyik a Balti-tenger fenekén húzódó északi vezeték, a másik a Törökországig a Fekete-tengeren át már kiépült „Kék áramlat” vezeték, amelynek meghosszabbításában Olaszország, Ausztria és Görögország érdekelt. Ennek északi ága vezethetne Magyarországon keresztül.

Magyarország lesz az orosz gáz térségi elosztó központja. Putyin külön hangsúlyozta: soha, a legnehezebb időszakban sem fordult elő, hogy Oroszország ne tett volna eleget szerződéses kötelezettségeinek a gázszállításban, és senkinek nincs oka feltelezni, hogy valaha is megbízhatatlanná válik. Kiemelte, hogy míg az orosz fél részt vesz a budapesti metróépítésben, vonatok szállításában, a paksi atomerőmű élettartamának meghosszabbításában, a záhonyi logisztikai központ üzemeltetésében, addig magyar cégek az oroszországi lakás- és gyógyszergyár-építésben. Az orosz elnök segít az orosz vállalatoknak terjeszkedni Kelet-Európában. Putyin Oroszországban ma egyenlő a hatalommal. Megállította az amerikai liberális benyomulást, ami Jelcin idején bomlasztotta a birodalmat. Az oroszoknak erős ember kell, most megkapták az erős embert, a KGB belső köréből, a diktatúra televényéből. Említsünk egy példát:

„Pár hete, március 5-én a moszkvai Vörös téren ezrek rótták le kegyeletüket az ötvenhárom éve halott Sztálin sírjánál. Hiába a hó, a fagy, hiába a több tízmillió áldozatot lajstromba szedő történelmi emlékbizott-

ság önfeláldozó munkája, hiába a magát demokratikusnak hirdető Oroszország elhatárolódása, a nép egyszerű fiai évente többször is megemlékeznek a XX. század egyik legfélelmetesebb diktátoráról, aki tökéletesen szervezte a gulagrendszert, aki gátlástalanul kivégeztette valamennyi politikai ellenfelét, ám győztesként fejezte be a II. Világháborút, s nagy hatalommal tette a Szovjetuniót.” - Ilyen az orosz lélek. Valójában az orosz hatalom Putyin személyében visszatalált ősi gyakorlatához, és mivel elutasította a magántulajdont tagadó kollektívizmust és ugyanolyan határozottan elutasítja a liberalizmust, gyakorolja az erőskezü központi kormányzást, felújítja a birodalmi ambíciókat, és politikában és gazdasági életben a nemzeti érdekeket mindenek elé helyezi.

Oroszország nagy és gazdag ország, minden csak szervezés kérdése. Putyin nem iszik, nem dohányzik, mesterfokon dzsúdózik. Munkabírása és felkészültsége sokakra mély benyomást gyakorol. Sok kommunista rokonismerik, mert szociálisan érzékenynek ismerik. A liberálisok is néha úgy látják, hogy elég liberális, legalábbis a gazdaságban. A jobboldaliak a nemzetet látják benne. Türelmes az ortodox egyházhoz, és a Jelcin alatt bevezetett piacgazdálkodáshoz, de erős állami ellenőrzés alatt. Szerencsésen kihasználta az olajárak magasba szökését a gazdasági élet rendbetételéhez. Ez lendítette ki az országot a mélypontból. Ami hiányzott, a nemzetközi gazdasági életbe bekapcsolódás, azt most hajtja végre. Ennek része volt budapesti látogatása is.

Mi lesz, ha lemásolja külpolitikájában az észak-amerikai módszert? Nem a hadsereg, hanem az üzlet nyomol be másik országokba. Nem kerülheti el figyelmünket Ukrajna esete, amelynek gazdasági életébe behatoló amerikai érdekeltségek orosz ellenállásba ütköztek. Ukrajnát igyekeznek megőrizni modernebb eszközökkel, visszahozni érdekszférájába. Kell lennie olyan lehetőségnek, ami nem bukna meg úgy, mint a kollektívizmus szocialista és kommunista kísérletei. Ilyen megoldásra ma már csak valamelyik nagy hatalom lenne képes, és az ugyancsak egyre sikeresebb Kína talán hasonló úton jár. De óhatatlanul szembekerül a nemzetközi nagytökével, annak globális nyomulásával.

Észak-Amerikában már egy ideje megjelent az aggodalom hangja. Politikai kommentár a The Washington Post, 2004. május 2-án: „Most az a kérdés, törődik-e Bush elnök azzal, hogy mi lesz a sorsa a demokráciának Oroszországban? Szeptember 11. óta nyilatkozik a nagy stratégiáról, elősegíteni a demokráciát világszerte. Nagyon helyesen tette céljává ezt Irakban, amit ma is fő feladatának tart. Bush ugyancsak hirdeti a terveket a demokrácia megvalósítására az egész Közép-Keleten. Ugyanakkor a Bush-kormányzat az elmúlt néhány évben elfordítja tekintetét az oroszországi antidemokratikus fejleményektől. A Fehér Ház viszonylag szótlan a legújabb fejlemények esetében is, és ami jelentős lenne, az elnök részéről sem hangzott el vélemény. Mi több, a Fehér Ház egy szóvivője úgy nyilatkozott a New York Times-nek, hogy amit Putyin tesz, az Oroszország belügye. Valóban? Ha így van, ugyanez áll más népekre is, amelyeket zsarnokok megfosztanak jogaiktól. Ha Bush követi ezt a vonalat, a közép-keleti demokrácia ellenségei rá fognak mutatni az Egyesült Államok kettős mércéjére, míg a demokrácia hívei a Közép-Keleten hiteltelenné válnak. Ez súlyos csapás lesz Bush terrorizmus elleni háborúja számára. Ne kételkedjen az elnök és tanácsadói sem abban, hogy az orosz küzdelmekben US-érdekek forognak kockán. Egy diktatórikus Oroszország épp oly veszélyes Amerikára, mint egy diktatórikus Irak. Ha az oroszországi demokratikus reformok reményei elszállnak, Oroszország kelet- és közép-európai szomszédai jogosan megrémülnek, és fordulnak Amerikához védelemért. Végül is itt van maga az orosz nép. Azért segítette volna az Egyesült Államok a szovjet kommunizmus lebontását, hogy nézze a helyébe lépő zsarnokságot?”

**Akkor most mi van?
Kapkodunk újra keletre-nyugatra?
Megint föl kell szabadulni?**

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

(Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól)

Brazíliai tudósítónk újból elfoglalta szokott helyét a vártán. Íme legfrissebb hírei:

Majdnem három hónapos távollét után újra itthon vagyunk, jó meleg (kis?) országunkban, Brazíliában. Negyedik „német” unokánk születése volt a hivatalos oka odautazásunknak. Mivel lelkiismeretesen elláttuk „szolgálatos nagyszülői” teendőinket, jobban élveztük a németországi zimankós telet, de a vastag hótakaróba burkolózott Bajorországot is.

Ezt követően át tudtuk ugorni Budapestre. Itt legelső dolgunk volt, az ugyancsak „szolgálatos” Fóthy Judit és István nagyszülőikkel találkozunk, akikkel remekül elbeszélgettünk és megállapítottuk, hogy egyikünk sem öregedett meg, mert végül is a fehér haj és egy pár ránc az arcon nem az öregedés jele... Hisz ezeket csak megtévesztési szándékkal viseljük, hogy a buszon helyet adjanak a fiatalok és a bankban a sor elejére állhassunk...

Hazafelé USA-n keresztül jöttünk (itt él a másik lányunk), és megcsodáltuk azt a meghökkenítő országot, ahol annyi diszsonancia van és az emberek mégis milyen

gondtalanok, persze ha van állásuk! Itt megint csak nem lehetett „argentínokkal” nem találkozni... Egy remekül ábeszélgetett másfél napot tölthettem New Yorkban Némethy Kesserű Judittal. Ezek után pedig New Jerseyben, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség Intézőbizottsági gyűlésén, egy jól összeállított és igen humorosan előadott beszámolóban, Lomniczy Mátyástól meghallgathattam az argentin magyar cserkészélet ügyes-bajos dolgaiat.

Ezekről az igazán szívderítő dél-amerikai együttlétekről felüldülve, lazábban figyeltük a magyarországi választás előtti csatározásokat... Jártunkban-keltünkben nem találkoztunk olyan dél-amerikai magyarral, aki ne vágya „haza” napsütötte országába, de olyanal sem, akit ne a magyarországi gondok izgatnák jobban, mint annak az országnak gazdasági, avagy politikai helyzete, amelyikben a sors fondorlatai miatt jelenleg (jól vagy bizonytalanul) él.

Most először Argentínában...

Érleltem magamban a gondolatot, majd a vágyat, hogy megöleljem az unokámat, fiamat, menyemet, akiket olyan messzire szólított hivatásuk, az Úr szolgálata. Fiam, Tóth L. Kristóf és felesége református lelkészek, és a Buenos Aires-i magyar református gyülekezet pályázatát nyerték el immár másfél éve. Budapesttől kb. 14000 km-re megérkeztem a télből a nyárba. A kellemes idő, a lombos, virágba borult fák egészen elvarázsoltak az itthoni hófúvásos hideg után. A boldogságos találkozás könnyes percei elteltével, pontos menetrend várt, hogy minél jobban megismerhessem jelen életük helyszínét.

Nagyon sokfelé jártunk és igen kellemes benyomást tett rám ez az óriás város. Sajátságos varázsán kívül lenyűgöztek a méretek, a távolságok, a régi és új épületek és az emberek. Őt hét után mondhatom, hogy megszerettem!

A Hungária egyesületben, ahol a magyarok összetalálkoznak, régi ismerősként

üdvözöltek, és mintha egy nagycsaládba kerültem volna, olyan szívélyesen fogadtak és beszélgettek velem.

A gyülekezetben is a kedvesség, a szeretet, az érdeklődés sugárzott felém, mintha régi ismerős lennék. Sokfelé meghívtak. Egy *asado*-val egybekötött *pilétázást* és egy tengerparti vakációt tudtunk elfogadni.

Megtisztelő volt számomra az, hogy az Istentisztelet utáni március 15-i ünnepségen (az eredeti előadó akadályoztatása miatt) a fiam kérésére a Nemzeti dal én mondhattam el az óhazától távol élő magyaroknak.

Egy szó, mint száz: nagyon jól éreztem magam Argentínában! A kellemes légkör, a nyugodt derűs hangulat, a sok szép látnivaló, a sok meglepő érdekesség, a tangó, a *mate*, a *bife de chorizo* és még sok minden örök élmény marad. Köszönöm ezt az élményt mindannyiunknak, és remélem még találkozunk!

Tóthné Juhász Márta, Budapest

Kiáltvány

Mi, a 2006. március 15-i székelyudvarhelyi Székely Nagygyűlés résztvevői, gyermekeinkkel és unokáinkkal szembeni történelmi felelősségünk tudatában fordulunk a Román Államhoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Unióhoz, az ENSZ-hez, a világ népeire.

Mi, a székely települések, a történelmi Székelyföld lakói, megállapítjuk: Az 1919-es Párizsi Kisebbségi Szerződésben Románia és a Szövetséges és Társult Hatalmak autonómiajogot garantáltak a székelységnek az alkotmányra hivatkozva. Ma még népszuverenitásunk gyakorlásától, a helyi népszavazástól is eltiltanak!

Az Egyesült Nemzetek 1993-ban szervezett Konferenciájának Bécsi Deklarációja szerint az önrendelkezés minden népnek joga, így a székelységnek is!

Az Európai Parlament az önkormányzás és a szubszidiaritás elveinek megfelelő védelmi intézkedéseket ír elő az erdélyi magyarság, a székelység számára de a romániai hatóságok ennek figyelembe vételére sem hajlandók!

Mi, a székely települések, a történelmi Székelyföld lakói, kijelentjük: Nem akarunk továbbra is kiszolgáltatottságban, alárendeltségben élni! A történelmi hagyományok alapján területi önkormányzásunk ősi jussunk, e nélkül szülőföldünkön meg nem maradhatunk és erről soha le nem mondunk!

Alapvető emberi közösségi jogainkért a demokrácia eszközeivel küzdünk és erre azonnali, demokratikus megoldásokat várunk!

Mi, a székely települések, a történelmi Székelyföld lakói, követeljük: Autonómiát Székelyföldnek Szabadságot a székelységnek! 1918. december 1-én, a Gyulafehérvári Nagy Nemzetgyűlés Határozatában, teljes nemzeti szabadságot hirdettek az összes együtt élő nép számára. Követeljük: tartásuk tehát be ígértüket!

Románia Parlamentje és Kormánya tartsa be a vállalt nemzetközi kötelezettségeket és garantálja a szülőföldjén őshonos székely közösség számára teljes és tényleges egyenlőséget! Románia Parlamentje hagyja jóvá Székelyföld Autonómia Statútumát!

Az Európa Tanács 1334/2003 sz. határozata szerint az alkotmányba foglalt nemzetállami minősítés túlhaladott értelmezés, ezért nem lehet akadály a területi autonómiának. Az illetékes hatóságok mégis a nemzetállami tételre hivatkozva utasítják vissza Székelyföld újralétesítését és autonómiáját! Ebben az esetben töröljék az alkotmányból a „nemzetállam” kifejezést!

Az Európai Unió orvosolja a 86 évvel ezelőtt elkövetett jogfosztást, és tegye Románia csatlakozási feltételévé Székelyföld autonóm közigazgatási régió létrehozását! Az Egyesült Nemzetek Szervezete gyakorolja felügyeletet Székelyföld autonóm státusának rendezése felett!

Autonómia-szavazás:

Aki egyetért a székelyek autonómiakövetelésével, másolja be a böngészőjébe a böngészőjébe <http://www.nouadrapta.org/sondaj.php?sel=b> és klikkeljen a jobb oldali DA-ra (“igen”).

FELHÍVÁS - Magyar Fiatalokért Díj – 2006

A Magyar Fiatalok Határok Nélkül Alapítvány 2003. március 15-i aláírással alapította meg a Magyar Fiatalokért Díjat, amely odaítélésének feltételeit a következőkben határozta meg:

- páros évben olyan anyaországi ill. **páratlan évben olyan határon túli díjazottat jutalmaz**, aki a határon túl élő fiatalság összefogásáért, szellemi, kulturális együttműködéséért kifejtett tevékenysége révén kivívta az Alapítvány valamint támogatói elismerését.

A pályázat pontos leírása letölthető PDF formátumban innen (www.mfhnap.org)

Mindenkit megkérünk, tegye meg ajánló javaslatát 2006. év díjazottjára!

Baráti üdvözléssel, MFHNA kuratórium tagjai

DÓRY ELENA (Ilcsi)

Társas és egyéni utazások - repülő és hajójegyek szálloda foglalás kül- és belföldön esküvői ajándék listák

Hívjon: 4812-5564

Fax: 4812-3239

elenadory@hotmail.com

ESEMÉNY-NAPTÁR:
Lásd Spanyol rész utolsó oldalán

HÍRFORGÁCSOK

Innen-onnan vett hírek

Nő a munkanélküliség a baromfi ágazatban. A madárinfluenza terjedése nyomán az elkövetkezendő hónapokban Magyarországon ötezer ember veszítheti el az állását a termelők és a feldolgozók közül a baromfi ágazatban.

Hatástalan a madárinfluenza elleni vakcina? Már gyártják a magyar védőoltást, de német lapertesülések szerint hatástalan a Magyarországon bemutatott madárinfluenza elleni, emberi védettséget megteremtő oltóanyag. Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) és a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) szakemberei már hónapokkal korábban hatástalannak nyilvánították - írja a Die Welt. A világon elsőként Magyarországon gyártják iparszerűen a madárinfluenza H5N1-es vírusa elleni oltóanyagot - magyar virológusok, gyógyszeripari szakemberek, kutatók és fejlesztők állították elő - abból a célból, hogy a H5N1-es, egyébként állatról-állatra terjedő vírus ne okozhasson megbetegedést emberben. Csak extrém esetben terjed emberről-emberre a vírus.

A magyar történelem egyik legsúlyosabb árvízi katasztrófája érte el a Duna felső szakaszát. A magyar kormány, bár ismernie kellett az előrejelzéseket, nem tett semmit a lakosság időben való tájékoztatása érdekében. A kritikus védvonalak esedékes megerősítése évek óta elhalasztódott. Most bármelyik pillanatban átszakadhatnak az elhanyagolt gátak. Megdőlhet az árvízi rekord Budapestnél. A védvonalak egyelőre ellenállnak. Újabb 100 kilométeren kellett elrendelni harmadfokú árvízvédelmi készültséget az ország folyóin. Budapesten valószínűleg megdönti a Duna az előre jelzett rekordot is. A folyó elérte 860 centimétert, és a szakemberek szerint 5-6 centivel magasabban tetőzik. A Dunakanyarban már túl vannak a tetőzésen, a veszély azonban nem múlt el, mert a szakemberek szerint lassú lesz az apadás. A Dunán teljes hajózási tilalmat, az áradó szakaszok felett pedig repülési tilalmat vezettek be. Országosan 11 ezer épületet és 33 ezer embert fenyeget az áradat és a belvív.

Gyűjtés az árvízkarosultak megsegítésére. A Magyar Ökumenikus Segélyszervezet és a Baptista Szeretetszolgálat pénzdománygyűjtő felhívással fordult a lakossághoz, hogy az áradások miatt kitélepítetteknek gyors, illetve a helyzet fokozódásával hosszú távú segítséget tudjon nyújtani.

„Újra kell gondolni a határon túli magyarokkal kapcsolatos politikát”, jelentette ki Sólyom László, a Magyar Köztársaság elnöke. Az államfő szerint a szabadságot nem lehet feláldozni a remélt biztonságért. Mindenki a magyar nemzet része, aki megünnepli március 15-öt, függetlenül attól, hogy hol él. Sólyom László a Magyar Allami Operaház ünnepi díszelőadása előtt elmondott beszédében úgy fogalmazott: 1848 létrehozta az egysé-

ges politikai nemzetet, a haza és a nemzet egységét. A fő feladat a nemzet, a haza és a szabadság fogalmának összhangba hozása.

Csete Örs a határon túli magyar iskolákról. Tabudöntő esszé publikált a határon túli magyarság oktatási ügyeit támogató Apáczai Közalapítvány irodaigazgatója: Csete Örs magyariskola-program kimunkálására tett javaslatot. Egyetértés van a magyar politikusok között abban, hogy az anyanyelvű oktatás a magyar identitás megőrzésének egyik legfontosabb eszköze, ám a támogatáspolitikai mértéke és hangsúlyai ciklusonként változnak. Csete Örs számára kérdés, hogy ki támogat kit. (bővebben: [erdely.ma](#) egy szebb holnapért)

Tömeges bukás: Van olyan diák, aki be se jár az iskolába. Idén félévkor 32 gyerekből mindössze 9-en nem buktak meg egy győri szakiskolában. Az eredménytelenség több szülőt is megdöbentett, de az is kiderült, hogy mióta megváltozott a képzési rend ez a bukási arány nem különleges. A város oktatási irodájának nemrég elkészült felmérése szerint van olyan gimnáziumi osztály, ahol még rosszabbak lettek a félévi eredmények. A tanárok szerint, az első két évben nem akarnak tanulni a gyerekek. Ráadásul egyre kevesebb a középiskolás korú diák.

A pedagógusok sem látják át az új felsőoktatási rendszert: A középiskolai tanároknak csupán öt százaléka van tisztában a felsőoktatásban a bolognai folyamat okozta változásokkal - áll a Felvételi Információs Szolgálat felméréseiben. A mintegy 2.300 megkérdezett tanár 42%-a nem ismeri a felsőoktatási rendszerben várható változások részleteit, 20% nem látja hatását a jövőre nézve, míg 34% alig vagy egyáltalán nem ismeri a rendszert. A már bevezetett reformokkal kapcsolatban is kritikákat fogalmaztak meg a pedagógusok.

Erdélyi magyar politikusok lobbiztak Brüsszelben, ahol készül az országjelentés Romániáról. A romániai magyar politikai szervezetek, köztük az RMDSZ, az egyházak és a civil tömörülések képviselőiből álló delegáció élén lobbizott Brüsszelben Tőkés László püspök, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke. Az önkormányzatiságról, vagyis az autonómiáról, a magyar nyelvű felsőoktatásról és az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásáról folytattak megbeszéléseket az Európai Bizottság és az Európai Parlament magas rangú politikusaival és a magyar euróképviselekkel. Tőkés püspök szerint folytatni kell a lobbizást az Unióban, mert „számunkra egészen új lehetőségei nyíltak a határok felett átnyúló nemzeti érdekek érvényesítésnek.” (Áprilisi hírek NetHírlap, MNO, MTI, FigyelőNet, Magyar Rádió, Hunsor, RTL Klub Híradó, LAMOSZSZ hírlánc)

Igy élünk, éldgélünk...

(levélrészlet Magyarországról)

Mire eljutnak ezek a sorok az olvasóhoz, Magyarországon már véget érték a választások első fordulói s a gyors szárnnyakon járó hírek megelőzik a tudósítót. Így most egy picit a közelmúltból küldöm a hazai híreket s eltekintek attól, hogy mi mindent ígértek a választóknak. Hány emelet magasak voltak a plakátok. Mennyit költöttek a választási kampányra és hogy milyen sértéseket vágtak egymás fejébe a hatalomért versengők. Arról se kívánok beszélni, hogy ki mindenki fordult meg házuk táján, és segített ezen, vagy azon az oldalon.

A választás első fordulóját véget ért. A szavazóképes állampolgárok 67,7%-a adta le voksát. Ejjékor a szavazatok 98,6%-át átszámolták. A szocialisták 43,3%-kal 105 képviselői helyet nyertek el, a Fidesz 42,1%-kal 97 helyet, az SZDSZ 6,4%-ot és 4 helyet, és az MDF 5,04%-os eredményt, 2 helyet mondhat magáénak. Ami azt jelenti, hogy míg a második fordulóban (április 23-án) a jobboldalnak a 109 függőben maradt képviselői helyből 75-öt meg kell nyerni, a jelenlegi kormánykoalíciónak csupán meg kell őrizni az elért eredményt. A küzdelem tehát óriási lesz. S tovább fokozódnak az izgalmak. Mire ezeket a sorokat olvassák, már a második forduló is lezajlik...

Orbán Viktor levélben gratulált az MDF sikeres választási szerepléséhez. A Dávid Ibolyának címzett levélben a Fidesz elnöke mielőbbi egyeztetést javasol a két párt között. Ami bizonyos: bármilyen kormány alakul, alapos változásokra lesz szükség. Az eddigi adósságszaporító politikát nem lehet tovább folytatni, ez már biztos, csak még nem mondta ki senki azt, hogy „nadrágszj-húzás” következik... Erre figyelmeztetnek a hazai s külföldi közgazdászok. Ezt jelzi a forint éves gyengülése, s a külföldi tőzsdeszpekulációs költözése, akiről az a szólás járja, hogy hasonlatosak azokhoz a négy lábúakhoz, amelyek megérzik a veszélyt, ha a hajó bájba kerül... A magyar állampolgárok azonban helyben maradnak, nincs hová hátrálni, s ismét szembenézhetnek döntéseikkel, aminek köszönhetően az uniós tagállamok sereghajtói lettünk.

A legnagyobb baj az, hogy a magyar gazdaság ama bizonyos rendszerváltás óta nem talált még magára. Nincs igazán kiforrt stratégia. Nincs egy biztos irány. Nincs nemzeti stratégia. Egykoron világhírű, bivalyerős mezőgazdaságunk az elhibázott uniós támogatási rendszer elfogadásának köszönhetően épp, hogy lélegzik. Ehhez csak egyetlen ismertető: az uniós rendszerben az élelmiszerárak befolyásolása, jobban mondva alacsonyan tartása végett pénzbeli támogatással kompenzálják a termelőket. Magyarországon a termelőknek a támogatási összeg a régi tagállamokban élő termelőkéhez képest ezek 30%-át éri el. Nem nehéz rájönni arra, hogy ilyen támogatási rendszer mellett a magyar termelő esélyei úgy hasonlítanak egymáshoz, mint a házi cica a bengáli tigrishez - tekintve, hogy mind a kettő macska-féle...

Joggal kérdezhetik az argentinai olvasók: Hogy volt szabad ilyen megálapodást elfogadni? Ez az, amit mi sem tudunk. Mondhatnánk: Ilyen politikásokat sikerült választani... De hogy jutottunk ide? Válaszolhatnánk egy szóval is: lelkiismeretlenség okán. A válasz azonban mélyebb ennél. Úgy nevezzem el: Londiner-politika. Ami köztudottan mások bőröndjeinek a cipelésért remélt baksisra épül. Így volt ez a gazdag külföldi befektetőkkel. Akik jöttek, bevásároltak s tovább álltak. S ami talán a legfelháborítóbb volt az egészben: tíz évre szóló adókedvezményeket kaptak, és munkahely teremtő beruházás címén több százmillió támogatást! Ezeknek a beruházóknak jelentős része félév, egy év elmúltával tovább állt, Románia, Ukrajna, Oroszország felé...

Sajnos az iparunk sincs jobb helyzetben, mint a mezőgazdaságunk. A privatizáció során minden ipari létesítményünket eladták. Eltűnt a cukoriparunk, a konzerviparunk, a növényolaj iparunk, a könnyűiparunk, s eltűnt a nehéziparunk is. Azok a bizonyos „segítőkész nyugati befektetők”, miután áron alul megvásárolták egy-egy gyárat, üzemet,

rövid időn belül bezárták azt s a munkásokat szélnek eresztették. Őket igazán a megvásárolt cégek piaci érdekelték. Magyarán: felszámolták a konkurenciát. Az állam pedig megpróbálta kezelni a munkanélküliséget, amit újabb s újabb kölcsönökkel fedeztek.

Természetesen akadnak jó példák is. Ilyen a japán Suzuki cég esztergomi letelepedése, vagy az Audi autógyár Győr-Sopron megyei leányvállalatának működése. És akadtak jó szándékú befektetők is a tejiparban, édesség gyártásban, de ezek az üdvözítő kivételek csak kis hányadát jelentik a magyar gazdaságnak.

Külön történet a kínaiak magyarországi megjelenése. Hogy ki engedélyezte számukra a tömeges letelepedést? Máig titok. Lényeg az, hogy itt vannak, s olcsó kínai áruval öntik el az országot. Kínai ruhával, cipővel Dunát lehetne rekeszteni. S ez is egy kétélű dolog. A kis ember ugyanis örül az olcsó árunak, ami egy szezonra készül, s nem gondol arra, hogy ezzel saját munkahelyét veszítette el. Csak hát a magyar ember oda jutott, hogy a tízezer forintos jó magyar cipőre - ami kitart több évig is - nincs pénz. De a kínaira, ami egy szezonra szól, van háromezer forintja...

Ez idő alatt, szép csendesen lerongyolódott az egészségügy. Kórházaink többsége hatalmas adósságokat görget maga előtt. De nincs jobb helyzetben a legnagyobb állami vállalat, a Magyar Állam Vasutak sem. Aki vonatra száll s kinéz az ablakon, az lepusztult állomásokat, betört ablakú máharaktárat, omló vakolatú épületeket s gazos, szemetes rendezőket lát. Mintha csak Bangladesben utazna egy szárnyvonalon. Pedig nem is olyan régen fehérre meszelt, kicsinosított állomásokat láttunk. Ma pedig ehhez a munkához már nincs személyzet. A létszámot leépítették. Nincs rá pénz. Tulajdonképpen már semmire nincs pénz. Amolyan csodaváró állapot van. Várjuk az unióból ránk eső kvótát, aminek már ezer rendeltetési helye van...

S jaj, de hosszú még ez a sor... Három Kézai Simon se győzné megírni korrupciós ügyeink legújabb történetét, amelyekben a közvetítők, az engedély kiadók, az ügyvédek, rendőrök tollasodtak, gazdagodtak. S most lassan de biztosan közeledik az igazság pillanata. Itt állunk egy új választási eredménnyel. S a választók többsége nem sejtje még milyen fekete is az a leves, amit majd ki kell kanalizálni. Mindez négy kormány áldásos tevékenysége folytán jött össze. Ember nem tudja már számon tartani, ki hibázott nagyobb. Mikor voltak legnagyobbak a korrupciók, csalások, sikkasztások. Így aztán az győz ma Magyarországon, aki lehangosabban tudja eladni magát, s persze aki a leghihetőbben tud ígérni. Ehhez elsősorban egy média hatalomra volt szükség, s a nyugat elnéző cinkossága kellett.

A magyar kisémbert áll üres zsebbel, megöregedve, megtörve, havi 200 dollárnyi nyugdíjjal a zsebében, ami az éhenhaláshoz sok, de a megélhetéshez nagyon kevés. Ezek az emberek eljutottak odáig, hogy el se mennek már szavazni. Ne feledjük: a lakosság majdnem negyven százaléka nem vett részt a választáson! Becsapva érzik magukat, teljes joggal. Mert akikben bíztak, akiket mint megváltókat egekig magasztaltak, azok cserbenhagyták őket. Számukra az következik az egészből, hogy régebben jobb volt... Kevés volt ugyan a kereset, de arra lehetett számítani. Igaz, nem volt árukinálat, most meg árudömping van, amerre a szem ellát. De minek az, ha nincs rá pénz? Ma semmi se biztos. S ahogy a szólás tartja: A bizonytalanságnál a szükséges rossz is jobb... Hát ilyen gondolatok keveregnek-kavarognak a magyar fejekben. Ezekből a gondolatokból, állapotokból született meg ez a választási eredmény.

S hogy két hét múlva az elfecsérelt bizalomból melyik párt tud többet visszazserezni, arra nézve nem merek jóslásokba bocsátkozni. De hogy lesz-e még közbizalom? Lesz-e egység ebben a megosztott országban? Hogy szerencsés fordulat történjen, ahhoz egy második István királyra

BÍBOROSOK AVATÁSA RÓMÁBAN

60 éve, 1946. február 25-én Rómában egyszerre avatott 32 új bábórost XII. Pius pápa, amire sem előtte, sem utána nem adódott példa az Egyház történetében. Köztük volt Mindszenty József veszprémi püspök, sorban is, rangban is a legfiatalabb magyar főpap, aki félig szökve, regénybe illő módon jutott az Örök Városba, alig 3 nappal a felszentelése előtt. Mivel a többi bábórosjelölt már hetekkel előbb megérkezett, az újságok nagyon feszegették, hol van és miért nem jön a magyar bábóros, az első, akit a Vasfüggöny mögöl vártak?

Titkára, Zakar András Apámnak volt közeli ismerőse, és rögtön felkerestem, amikor a magyar Akadémiára megérkezett. Bár rég nem láttuk egymást, megismert: Te vagy a Kurucz István fia? És boldogan szorítottunk kezét egymással. Arcátlanul, mindjárt megrohantam egy kérésrel, hogy szerezzen belépőt számomra a bábórosok avatására. Nehezen ígérte meg, de azért másnap már kezembe adott egy, a „Szent Simon és Júdás” renddel kitüntetettel számára kiállított elegáns meghívót. Csupán azt kérte, ne mondjam meg senkinek kitől kaptam. Mind a mai napig nem tudom mi ez a Rend, de nagyon magas lehetett, mert díszegyenruhát és kitüntetéseket írt elő a megjelenésre. A svájci gárdista ugyancsak csóválta a fejét, amikor a feketepiacon vásárolt ócska angol katonaruhában – amiért 30 napi elzárás és egy jó verés dukált - bebocsátást kértem, de azért beengedett. Hivatkoztam egy gárdatisztra, akinek a felesége magyar volt.

A sekrestyén keresztül bejutottam a megjelölt helyre, a baloldali nagy oszlopköteg mellett, egészen közel a főoltárhoz. Egy kb. 25 m²-es kis emelvény volt, rajta egy diszkrét felírás: „A Szent Simon és Júdás renddel kitüntetettek számára fenntartva”. Nagyon csuklottam, amikor megláttam a dobogón egy tucatnyi idős bácsit, selyem térdharisnyával, ezüstcsatos cipőben, fekete ruhában, zekében, széles ún. spanyol fehér-gallérral, aranylánccal és nagy medáliával... Akkori 24 évemmel vakmerően felmentem pár lépcsőt, ahol rögtön megállítottak, hogy hol loptam /! a meghívót? Mondottam volt, hogy a Francia primástól, akit szintén akkor avattak és természetesen elérhetetlen volt. Némi tanácskozás után beleegyeztek, hogy ott maradjak, de csak hátul. Így is nagyszerűen láttam.

A hosszú szertartás lenyűgözően szép és ugyanakkor felemelő volt. Minden belépő új bábórost – jó olasz szokás szerint – megtapsoltak, de amikor bejelentették „Il cardinale d'Ungheria”-t, egetverő vivákkal telt meg az egész templom. Bevallom, sírtam a meghatódottságtól, amit a feketeruhás bácsik is észrevettek, mire bevallottam, hogy én is magyar vagyok. Ők persze alig értették, hogy a messi Magyarországról miért jött Serédi Jusztinián kopott, molyrágta hermelinpalástjában egy kicsi, beteg ember, aki már ott tudta, hogy sorsa a mártírium lesz. Másnap Zakar is mondotta nekem, hogy Mindszenty az avatáskor döbbent rá,

hogy mit mért ki rá az Isten.

Minden bábórosnak jár Rómában

egy templom „tulajdonjoga”... amíg él. Mindszenty a San Stefano de Rotondót kérte, Róma egyik legrégebbi, roskadozó templomát a „falakon kívül”.

Ennek belsejében a falakon szörnyű festményeken örökítették meg az első keresztények mártírhalálát. Lefejezés, keresztrefeszítés, olajbafőzés, vízbefojtás és sok más kínzásforma, ahogy a vértanúk meghaltak. Nem tudom, hogy Mindszenty ismerte-e előbb a templomot, ami egyébként egész különleges építészeti ritkaság: körtemplom belül két sor oszloppal, amelyek Szent János evangéliumának túlvilági formáját szimbolizálják.

Már akkor is csak néha nyitották ki, csak nagyobb ünnepeken miséztek benne, de persze az új patrónus tiszteletére megjelent az egész római magyar kolónia. Tanárok, diákok, menekültek töltötték meg a templomot, ahol az olasz plébános egy rövid üdvözlést olvasott fel, latinul, amely nem éppen cicerói magaslaton hangzott. Mindszenty is választott, vagy 15 percig beszélt a legszebb, klasszikus latin nyelven, természetesen *ex abrupto*. Ezt még azok is megcsodálták, akik nem értettek latinul.

A bensőséges ünnep után nem volt fogadás, ami akkor még nem volt divatos, sem *copetin*, mert arra senkinek sem volt pénze. Csak egy magyarul mondott püspöki áldás, és mi mégis azt éreztük, hogy történelmi eseménynek vagyunk tanúi.

A római Magyar Akadémia ugyan a magyar állam tulajdona volt, de nem volt meg az extraterritorialitási joga, így az olasz lakbértörvények vonatkoztak rá. Az igazgató, a jóságos Mons. Magyary minden bennlakónak – pedig sokan voltunk – adott egy 100 lírás nyugtát a lakbértől, így még a kommunista hatóságok sem tudtak kilakoltatni. Beiktatása után Mindszenty ott tartott egy beszédet főleg a bennlakó diákoknak, aminek az volt a lényege, hogy minden nyomorúságos helyzet mellett sem feledkezzünk meg a Hazáról. Én rövidesen elköltöztem az Akadémiáról, de mint hallottam, Rákosiék kiküldtek egy megfelelő káderű új igazgatót, és szinte mindenkinek el kellett mennie.

Mindszenty nagyon nagy hatást tett reánk. Az alacsony, már akkor is beteges embernek vesébe látó szemei voltak, hanghordozásán éreztük, hogy nemcsak „prédikál”, hanem mindenkire szinte személy szerint beszélt. Ezt lehetetlen elfelejteni. - Mikor pár évvel ezelőtt Esztergomban jártunk, feleségem volt tanára még megmutatta a helységet, ahol az ÁVO pribékjei letartóztatták a primást az érseki palotában. Ma is őrzöm a fényképet.

Kurucz László

Non abbiate paura! - Ne féljete!

... visszhangzik még sokunk szívében a szentéletű pápa biztatása, bátorítása, lelkesítő mosolya... Eltelt egy év, oly sok változás történt a világban, de II. János Pál példája ma is, változatlanul és szüntelenül arra hív, hogy napról-napra, újra és újra tanúságot tegyünk az életről.

lenne szükség.

Kissé kilépve tudósítói szerepemből engedjék meg nekem, hogy befejezésül rendhagyó módon felidézsem Dobó István imáját, amit az Egri várban mondott, amikor világtól elvágya csak a vak remény maradt:

„Istenem! Te látod a mi kis romladozó várunkat. A Te nagy mindenségben kicsi semmiség a földi világ. De minékünk ez a mindenségünk. Ha kell a mi életünk, vedd el Uram tőlünk. Csak ez az ország maradjon meg. Ez a kis Magyarország.

Mária! Jézus anyja! Magyarország Védőasszonya! A Te nevedet milliók ajka éneklő magyarul. Könyörödj érettünk!

Szent István király! Nézd pusztuló országodat, veszendő nemzetedet! Mozdulj meg mennyei sátorodban! Borulj az Isten lába elé!

Isten! Isten! Legyen a szíved a miénk.”

Én is bízom Isten kegyelmében, hogy jobb idők köszöntenek ránk, s abban, hogy májusban egy derűsebb tudósítással tudok jelentkezni.

Barkuti Jenő, Bátaszék

HŐSÖK NAPJA

A hagyományokhoz híven idén is **május utolsó vasárnapján, 28-án délután 3 órakor** emlékezünk meg hőseinkről a Chacaritai temetőben elhelyezett Hősök Falánál, amelyet ötven évvel ezelőtt pünkösdi vasárnapján avatott fel a magyar kolónia.

Emlékezzünk!

A Hősök és Mártírok Falának művészeti tervét Vass Béla építész-mérnök készítette, a kivitelezés dr. Ivanovich János szobrászművész avatott kezének munkája.

Bár az ünnepség csak délután kezdődött, a magyar cserkészek díszőrsége már de. 11-kor elfoglalta helyét a hősi emlékmű előtt. Az ünnepély több száz főnyi közönsége először elénekelt az argentin és a magyar Himnuszt. Ezután dr. Várhelyi István r.k. lelkész felszentelte, Leskó Béla evangélikus és Nagy Balázs Dezső református lelkész megáldotta az emlékművet, majd vitéz Magyarossy Sándor vezérezredes mondta el spanyol és magyar nyelvű avató beszédét. Ezután vitéz Keleméry Tamás főcsoportvezető helyezte el a Bajtársi Közösségét, felolvassa vitéz Zákó vezérőrnagy, a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége központi vezetőjének üdvözlését. Az argentin társadalom nevében Dr. Villagra koszorúzott, majd a német követség, a német bajtársi körök, a balti államok bajtársi községei és a szlovák bajtársak koszorúit után a magyar koszorú özöne lepte el az emlékművet, mert a magyar társadalom minden rétege és árnyalata, minden alakulata és testülete képviseltette magát. Nagy taps fogadta a feszes katonás fellépésükkel kitűnt magyar cserkészcsoportokat, akik szintén megkoszorúzták az emlékművet, a Zrínyi Ifjúsági Körrel együtt. Az ünnepséget a Szózat eléneklése zárta le.

Az emlékmű mai alakját 1990-ben kapta: az év október 6-án leplezték le a „Hősök és Mártírok Falán” elhelyezett Asbóth Sándor sírkövét és Czetz János emléktábláját, amit Valentinné Redl Erzsébet építész-mérnök tervezett.

Ez alkalommal lesz jelen utoljára a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége eredeti zászlaja. A zászlót Dobosi Szabó László művészi alkotása alapján Bakos Károlyné, Harangozó Istvánné, Mészáros Lászlóné és Tompa Lászlóné hímezték. A zászló egyik oldalán a Patrona Hungariae, a másik oldalán a Bajtársi Közösség turulmadaras címere látható a jelmonddal: „A Hazáért mindhalálig”. A zászlót 1952-ben szentelte fel dr. Luttor Ferenc volt tábori lelkész. Sorg Antalné zászlóanyától a zászlót vitéz Keleméry Tamás főcsoportvezető vette át, aki köszönő beszédét így fejezte be: „Fogadom valamennyiünk nevében, hogy a zászló jelmondatához hűek leszünk, és ha üt az óra: a zászlót hazavisszük”.

A bajtársak a jelmondathoz hűek voltak, mert a Hazáért éltek és dolgoztak mindhalálig, mint ahogy az kitűnik a Bajtársi Közösség történetéből. Most fogadalmunkhoz híven, Hősök Napja után a zászlót hazavisszük, kihasználva, hogy ebben az évben van az 1956-os Magyar Szabadságharc ötven, és a Nándorfehérvári Diadal ötszázötven éves évfordulója is.

Mindenkit szeretettel várunk! Egyben kérünk mindenkit, hogy ismerősei, barátai körében terjesszék e hírt, hogy minél többen legyünk együtt és gazdagodjunk ebből a különleges magyar eseményből.

v. Ferenczy Lóránd

ÖTVEN ESZTENDŐS A NEMZETŐR!

Tollas Tibor utolsó éveinek állandó, kínzó gondja volt a (Münchenben megjelenő. Szerk.) *Nemzetőr* fennmaradásának a biztosítása. Körül is nézett, hogy ki szerkeszthetné halála után tovább a lapot. Nem talakodtak a jelentkezők, mert ahogyan Kocsis Gábor egy alkalommal nekem mondta, „léteznek az öngyilkosságnak kellemesebb formái is!”

Tibor most, ha lenéz az égből, ahová áldozatos élete jutalmául bizonyára került, megelégedéssel konstatálhatja, hogy kívánsága teljesült. A lap megérte a fél évszázadot, és változatlanul betölti eredeti hivatását, a magyar nemzeti eszmények, érdekek szolgálatát és a hazai, politikai egyoldalúsággal szembeszögölve, az igazság hirdetését.

Persze, ahogyan az már az életben történni szokott, az egykori alapító-főszerkesztő álmában sem gondolta, hogy éppen **Nyitrai Gyula**, akiben annak idején nem ismerte föl a tehetséget és kitartást, vállalja hősiiesen magára és oldja meg ezt a nehéz feladatot.

Az átmenet nem volt könnyű, azonban az első bizonytalankodások, útkeresések után (amit sokan fanyalagva föl is róttak) sikerült kialakítani az újság politikai és esztétikai profilját, ami ma is szilárd és következetes.

Néhány hűséges munkatárs megmaradt, a hűtlenek helyett pedig mások, nem kevésbé értékesek, kapcsolódtak be. A lap ma, Nyitrai Gyula lelkiismeretes munkájával, szakértelmével s gyakran anyagi áldozatvállalásával (amelyben orvos-felesége is részt vesz!) nagy népszerűségnek örvend, nemcsak a nyugati világban, de odahaza is.

Én, mint a svájci olvasók nyilvántartója, meglepedéssel látom, hogy a régiiek nem egyszer nagylelkű fölülírtésekkel állnak a lap mellé, szívükön viselik fennmaradását, de állandóan érkeznek újabbak is vagy olyanok, akik egy-két évi elmaradás után ismét jelentkeznek. A legkisebb késésnél telefonálnak nekem, és türelmetlenül reklamálják az újságot.

Természetesen, jönnek kritikák, elmarasztalások is, leggyakrabban olyanok részéről, akik kezükbe sem veszik a *Nemzetört*, vagy akiknek éppen a támogatás lenne erkölcsi kötelessége.

Ez utóbbiak egyrészt Tollas Tibor emlékével, másrészt a magyar ügygel kerülnek ellentétbe, hiszen nyugati fórumaink, a „rendszer-váltás” óta erősen megfogyatkoztak. Európában alig létezik rendszeresen megjelenő újság (Bécsi Napló, Életünk...?), pedig a feladatok nem hogy fogyának, inkább szaporodnak, és minden betűért harcolnunk kell.

*

Az ötvenedik évfordulón szeretettel gondolunk a *Nemzetőr* legendás híru alapítójára, Tollas Tiborra, de hálásak vagyunk Nyitrai Gyulának, aki nagy szeretettel és hozzáértéssel, betegség és anyagi gondok ellenére fáradhatatlanul tartotta és tartja fenn immár 10 esztendeje az újságot.

Kívánunk neki egészséget, hitet, energiát és további jó munkát az olvasók és barátok nevében!

Saáry Éva, Lugano

A kolónia születésnapjai / CUMPLEAÑOS

(jelmagyarázat: öo = Szent István öregotthonban; MO = Magyarországon él)

Május

1. Haynalné **Kesserű** Zsuzsanna / **Kiss** István / **Landesz** Lajosné / **Vágó** Gyula – 3. **Óváry** Rosalía (öo) / **Szekerés** Teresa (öo) – 5. **Ijjasné Lindqvist** Pia / **Pappné Rác** Erzsébet – 6. **Kurucz** László – 7. **Hefty** Attila / **Valentinné Redl** Erzsébet – 8. **Rimanóczy** Béla – 9. **Fóthy** Teréz – 10. **Egey** Lászlóné Zsuzsa / **Lomniczyné** P. Letti – 11. id. **Fóthy** Gyula / **Haynal** Attila / **Szalontay** Kati – 12. **Grabnerné Nagyványi** Patricia / **Markán** Daniela – 13. **Becke** Gáborné Bakos Emőke (Sta. Fe) / **Lovrics** Alexandra – 14. **Haller** Inés / **Kiss** Guido – 15. **Demes** Adri / **Szalayné Hefty** Éva (MO) / **Peruccan** **Lindqvist** Gabi / **Molnár** István Sándor / **Szakvály** Zsuzsi – 16. **Oberitterné** Judit / 17. **Czanyóné** Helga / **Szentiványi** Vali / **Gröberné Várszegi** Henriette – 18. **Haller** György / **Rugonyi** Attila / **Vértessy** Miklósné (MO) – 19. **Székácsy** Miklós / **Tóth** Katinka (Beche.) / **Zaha** Tamás – 20. **Haller** Zsófi / **Filipánics** Mihály (Cba.) – 22. **Szinovszky** Dezső – 23. **Fülöp** Hajnalka – 24. **Kalpakian** Ervin / **Vass** András (MO) – 26. dr. **Bakos** István / **Horváth** László / **Kaszay** Zoltán – 28. **Giménez** Omar (Zoli) / **Jakab** Judith / **Markán** Max / **Vogel** Inés (öo) – 29. **Csaba** Katalin (Spany.o.) / **Kemény** Éva / **Porth** Zoltánné / **Wagner** Carolina (kórus) – 30. **Hersitzky** Gyözőné – 31. **Block** Ema (öo)

Isten éltesse az ünnepeltjeinket!

¡Feliz cumpleaños!

† Farkas György

Budapest, 1914. május 25 - Buenos Aires, 2006. április 14

Nagy szomorúsággal közöljük hirtelen halálát.

Gyászolják:

Neje Apor Klára, lánya Farkas Edina, veje John Mc Grath, unokája Patrick Mc Grath és felesége Lorena, dédunokái Michaela és Lucia, és a Berczely család. Kiterjedt baráti köre részt vett búcsúztatóján Nagyszombaton, április 15-én a Mindszentynumban.

Béke poraira!

Visszaemlékezés vitéz nemes Alitisz András tüzér főhadnagy életére.

Született Putnokon, 1919. november 8-án. Édesapja szolgabíró, ügyvéd, megyebizottsági tag és a Felvidék visszacsatolása után jogtanácsos.

A legfiatalabb gyerekkorától igen szigorú magyar, katonai és vallásos nevelést kapott. Így emlékezett: „Ezt a kemény nevelést még gyerekkoromban sem éreztem nehéznek. Szinte játékosan úgy fogtam fel, mintha már akkor egy beosztott katoná lettem volna.” Ezek után már az elemi iskola 4. osztálya után, 1929-ben a Kőszegi Hunyadi Mátyás m.kir. Reáliskolai nevelőintézet, majd 1931-37-ig pedig a Zrínyi Miklós honv. reáliskolának tanítványa lett. További katonai felsőbb kiképzést a Ludovika Akadémia tüzér osztályán kapta. 1940. június 4-én hadnaggyá avatták.

Katonatiszti szolgálatát a Miskolci VII. Légvédelmi tüzérszázalánál kezdte el. Részt vett az Erdélyi bevonuláson. 1942-ben, mint a VII./1. Légvédelmi ágyús üteg első tisztje résztvett az Uriwi csatában. Ott volt a tüzkeresztje is. A korotójaki hídfőharcokban – német alárendeltségben – már megkapta kiváló helytállásáért az első hadikitüntetését, a II. osztályú német Vaskeresztet. Kiváló katonai képességei alapján, rögtön a magyar páncélos hadosztály légvédelmének lett a parancsnoka. Ebben a beosztásban 1943. január 12-én közlharcban megsebesült. A felgyógyulása után 1944-ben már a Kárpátok előterében lévő súlyos harcokban vett részt. Szeptemberben a szegedi hídfőben, novemberben pedig a dunaföldvári hídfő nehéz harcraiban van jelen. Itt sebesült meg másodsor, hősiességéért megkapta a német lovagkeresztet. Kiváló katonai képességei mellett.

A II. Világháborúban elért érdemei alapján, rendfokozatát és beosztását meghaladó Tiszti Keresztet is megkapta. Hadi kitüntetései: 2 Kormányzóói Dicsérfő Elismerés, 1 Lovagkereszt és a Magyar Érdemrend Tisztkeresztje.

Még nem egészen gyógyultán, 1944 júliusában a Ludovika Akadémiaira oktatótisztnékk lett vezényelve. 1945. elejére gyógyul annyira, hogy ismét az eredeti alakulatának lehet a parancsnoka. Az alakulatát márciusban Friedrichshafenben érte a háború vége, francia előnyomulás területén. Itt francia megbízatásra, mint összekötő tiszt kapott feladatot az oda kitelepített magyar egységek és a francia parancsnokságok között. 1945 októberében a Ludovikás

üteggel visszament Magyarországra. Bár Miskolcon leigazolták, de jóindulatú figyelemztetések után nagyon hamar átszökött Nyugatra. 1948 májusában érkezett Argentínába, minden pénz és támogatás nélkül. Mint teherautó sofőr kapott munkát, nagy távolságokra az ország belsejébe. Majd egy temetkezési vállalatnak lett a sofőre. A hivatásos katonatisztnéknem volt semmi más szaktudása, sok-sok mindennel próbálkozott, mint sok más volt katonabajtárs. Biológiai laboratóriumban, majd a leghosszabb ideig mint kiváló fényképész dolgozott, ünnepségeken, esküvőkön, de az argentin rendőrségnek is.

A kommunista Magyar Népköztársaság 1949-ben megfosztotta magyar állampolgárságától, katonai rendfokozatától és minden vagyonának az elkobzását is elrendelte. 1992-ben visszakapta magyar állampolgárságát, 1995-ben pedig katonai rendfokozatát, sőt rehabilitálásakor őrnaggyá is előléptették.

Egész emigrációs élete nehéz és küzdelmes volt. Résztvett az MHBK munkájában, ahol előbb helyettes vezető, majd 1989-ben az MHBK főcsoportvezetője lett. Az ő nevéhez fűződik a Chacaritai temetőben a Hősök Falánál a Czetz és Asbóth emléktáblák elhelyezése. Több magyar egyesületnek is aktív tagja, az Evangélikus Egyháznak pedig presbitere volt. Ahol tudott, minden magyar emigrációs munkából önzetlenül kivette a részét. Mindenki rokonszenves, szerény és a legkorrektebb magyarnak ismert. A magyarság szolgálatában szerzett érdemeiért 1988-ban előbb a Vitézi Rend és 2001-ben a Szent László Rend is felvette tagjai sorába, sőt a Szent László Rend legmagasabb kitüntetését, a Lovagkeresztet is kiérdemelte.

Argentínában kötött első házasságából három fia van, akikre megérdemelten mindig büszke volt. Második házastársa Dr. Buchinger Mária halála után az amúgy is erősen romló egészsége még gyorsabban romlott, amit sem orvos, sem fiai szerető gondoskodása sem tudott már lassítani, javítani. Ez év február 26-án egészen hirtelen a szíve megszűnt dobogni. A Chacaritai temetőben lett elhamvasztva. Hamvai mellett a Magyar Haza és Erdély földjéből röögök, a magyar róna búzaszeme és vadvirága és egy hős katonát megilletően a magyar erdők tölgyfalombja van elhelyezve.

v. Ladányi Domonkos

Az Argentínai Magyar Hírlap áprilisi számában bejelentett rendszeres, csütörtöki déli magyar zeneprogramot Nagyhéten a Radio Nacional Clásica kivételesen nem sugározta ki, tekintve, hogy ezt egy előre elkészített húsvéti programmal helyettesítették. Az ARS HUNGARICA-t a változtatás meglepetésként érte, és utólagos sajnálatát fejezi ki az Olvasótábornak.

A magyar rádióprogram hallható az FM 96.7 frekvencián (Radio Nacional Clásica), csütörtökönként 12-13 óráig.

REJTVÉNYPARÁDÉ: Világvaros

Tudva, hogy azonos számok mindig azonos betűket jelentenek, töltsd ki a mellékelt rejtvényhálót úgy, hogy a függőleges oszlopokban értelmes szavak alakuljanak ki! Ha jól dolgoztál, akkor a kiemelt vízszintes sorban egy hollandiai nagyváros nevét kapja megfejtésként. Segítségül annyit elárulunk: 2=Z, 7=B, 13=I, 18=N és 21=L.

Készítette: Hadnagy Sándor, Kolozsvár

1	2	3	4	5	6	3	4	5	MEGFEJTÉSÉT KÉRJÜK KÜLDJE SZERKESZTŐSÉ- GÜNKBÉ. A helyes megfejtőket a HKK értékes könyvek- kel jutalmazza!
7	8	9	10	8	11	1	12	13	
12	14	6	6	15	12	16	4	17	
1	18	15	13	18	11	19	8	15	Az előző számunkban megjelent rejtvénynek megfejtése: A keresett Daljáték: Friderika
10	20	10	3	20	10	21	2	12	

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Új Argentín Nemzeti Ünnepe – avagy megemlékezés argentin módra

Áprilisi beszámolómban írtam Elnökünk csínytevéséről és a magyar Nemzeti ünnepéről. Azóta kolóniánk eseményei csak egyéni téren érdekesekek, ezzel szemben argentin "vezérünk" naponta háborít fel egyeseket és lelkesít tömegeket. Egyre inkább diktátorra emlékeztet és nem egy demokratikus elnökre. Szeret "elrendelni" dolgokat... A termelő nem exportálhat húst, a vásárcsarnok nem emelheti az árakat... Együnk hazafiasan halat hús helyett, vagy zöldséget, ameddig a hús ára nem megy lejjebb. Háborogtak a kedélyek. De ez a háborgás március 24-én érte el tetőfokát.

Elnökünk elrendelte, és követőivel megszavaztatta, hogy ezentúl március 24-én (függetlenül attól, hogy milyen hétköznapra, vagy ünnepnapra esik) megemlékezünk az 1976-ban történt véres kezű, katonai hatalomátvételtől. A baj csak ott kezdődött, hogy mindenki másképpen emlékezik erre a napra. Ezt nevezik szaknyelven "szelektív emlékezetnek". A televízió csak az "idealista fiatalság" szenvedésére emlékezett, mások arra, hogyan kiáltozták megkönnyebbülve "Végre! A katonák átvették a hatalmat." A valódi, nyílt háború az "idealista fiatalság" és a katonák között, nem 1976-ban kezdődött. 1976 márciusában ez a fiatalság már nem idealista, hanem "terrorista" volt, a terroristák minden alattomos, ismert fegyverével, miután már majdnem egy évtizeddel előtte elkezdődött a külföldről irányított anarchista fegyveres harc vidéken. A katonai kormány pedig eleinte csak "rendet" akart teremteni... A nyílt, véres, tragikus háború csak ez után tört ki a fővárosban.

Mire emlékszik a mai fiatalság, aki 30 évvel ezelőtt még nem is élt? Arra, amit a televízióban lát. Ott pedig csak a történelem egyik oldalát látja. Azt nem, hogy ki és mikor kezdte. Kinek higyjen? Gyermekkorunkban, ha veszekedtünk, apám berohant és lekent egy-egy pofont öcsémnek és nekem. Aztán megkérdezte, hogy "ki kezdte", utána a "kezdő" kapott még egy pofont, és ezzel az ügy le volt zárva. Az argentin történelem nem tudná végre lezárni ezt a szomorú fejezetet? Lám-lám! A lakosság nagy része már lezárta és vidáman kirándult a tengerpartra vagy a *country club*-ba, a szép kora őszi napsütésben. Így "megemlékezve" örült a hosszú hétvégnek... **Vitás kérdés: az emlékező vikendezők számára „gyászünnep” vagy „örömműnnp” volt?**

Az AMH olvasótábor - avagy KINEK ÍRUNK?

Furcsa kérdés, nincs rá tömör, értelmes válasz. Mégis röviden mit mondanál te? Ezt: "Annak, aki érdeklődik a magyar kolónia élete iránt, és szívesen olvas magyarul?"

Mert erre a válasza következik az újabb kérdés: A magyar kolóniában ki olvas szívesen magyarul?

Lehetséges ez a válasz? "Az, aki még Magyarországon járt elemi vagy középiskolába és anyanyelve magyar."

Azok, akik 50-60 évvel ezelőtt, már iskolázottan, mint "ifjúság" érkeztek ide Argentínába, ma mind 80 körül járnak, ha élnek. Így a közelmúltban és a közeljövőben sok olvasónknak volt vagy lesz a 80 éves születésnapja.

Nem mindenki szereti, a hölgyek biztosan nem, ha az újságban megemlékezünk róluk. A férfiak viszont még büszkéik is lehetnek, hogy láttukra az emberek felkiáltanak: "Ilyen fiatalon... már 80?" Ezeknek az uraknak, köztük Dietrich Walternak, Haynal Alajosnak, Lévy Győzőnek, Zaha Sándornak most egy kis köszöntőt énekelek el. Kérem gondolatban énekeljétek velem a közismert "Happy Birthday" dallamára:

Isten éltesse őt! Isten éltesse őt!

Még sok évvel, egészséggel, Böven áldja meg őt!

Dórné Lomniczy Paulette buenosi látogatása után hazarepült Németországba. Villámpostán elküldte az áprilisi számban közölt beszámolóhoz a várva-várt fényképet a búcsúvacsoráról a Hungáriában. Kilenc fiatalasszony volt hivatalos. Hogy ne törjétek a fejeteket a férjzett neveken, íme, leánynevükön sorolom fel őket (b.-j.): Haynal Edith, Fóthy Rita, Kemenes Kati, Lomniczy Paulette, Lindqvist Pía, Lomniczy Alexandra, Fóthy Muka és Bernáth Bella. Fóthy Zsuzsi éppen fényképezett!

Nevezetes események kolóniánkban és az utazóink körül

ifj. Egey Gyula (barátoknak Pufi) kihasználta a nyári/téli szünetét és egy fényképezéssel nyert díjat, hogy ellátogasson Magyarországra január-február között, nem annyira tanulmányai miatt, hanem meglátogatta szíve hölgyét és családját, **Szónyi Zsófit**, és a Budaörsi egyetemi előkészítőn és a Balassi Bálint Intézetben élő diákbárátait. A fő élmény a 8 napos síkirándulás volt Ausztriába. Zsófi ugyanis több tanárral az AKG (Alternatív Közgazdasági Gimnázium) diákjait kísérte erre az útra, mint német tanárnő. Pufi pedig lelkesen közreműködött, mint segítő munkatárs.

Aranylakodalmom: Zumpf Gusztó és Simonfay Emese 50 éves házassági évfordulójára toppantam be, mint "váratlan vendég", március 12-én a Hungária nagyertermébe. Boldogan üdvözöltem az ifjú párt. Fényképet sajnos nem kaptam erről az eseményről, hogy meggyőződhessetek arról, amit mondok. De higgyétek el: olyan fiatalok és csinosak voltak nagy családjuk, leányaik, unokáik és vidám barátaik társaságában, hogy igazán öröm volt látni őket.

Kemenes Edith és férje Farkas Nándor március 28-án repültek vissza Budapestre. Az idén a beígért félév helyett már 5 hónap után elhagytak minket és családjukat. Kérdeztem, hogy talán untak bennünket? Állítólag nem, de Budapestben jobban érzik magukat.

Zomborné Kemenes Kati anyja tiszteletére március 26-án nagyon kedvesen egybegyűjtötte Beccárban az "öreg lányokat" egy csodálatos búcsúebédre. Megint nem lesznek itt augusztusban a cserkészbálon... Október végére várjuk őket vissza.

b.-j.: állva: Kemenes Kati, Kemenes Edith, Monostoryné Ildikó
ülve: Hann Gerda, Gátiné Kata

Másik fiatal honfitársunk **Vass Ili** másfél hónapos magyarországi tanulmányútját összekapcsolja család és barátok látogatásával. Nemesak magyar anyanyelvét, hanem a Csillagszemű együttesben a magyar néptáncot is igyekszik tovább képezni. Ösztöndíjas barátnőivel: Pérez Natival, Lajtaváry Zsuzsival és Mihályfy Julival természetesen együtt táncolnak a "Táncházban". Szalay Bandiék vendégszeretettel élvezik.

Vass Ilona Magdi nagynénivel

A napokban kaptam meg **Zaha Esztitől** a múlt beszámolómban már említett levelét párizsi tanulmányaival kapcsolatban (két hónapja tanul a párizsi egyetemen egy Nemzetközi kapcsolatokat bővítő "Erasmus" ösztöndíjjal). Ígéretemhez híven közöljük. Miután most a franciaországi diákélet nagyon időszerű téma, olvassátok el! Köszönjük, Esztike! **(I. HUF1 4.o.)**

Regueira-Fóthy Tamás, a Zrínyi Kör 1. osztályának 6 éves tanulója örömmel tudatja, hogy 2006. március 1-én hajnalban megszületett kis öccse **Borjá**. Gratulálunk Tamásának és a boldog szülőknek Regueiráné Fóthy Csillának és baszk származású férjének, Gustavo Regueirának.

Sajnos március 26-án sem volt nálam fényképezőgép, amikor **Maar Lívia campitóján**, Maschwitzban csodaszép őszi napsütésben fogyasztottuk a remek *asadót*, amit Honfi János barátunk nagy szakértelemmel készített. Erről az oldaláról még nem ismertem Jancsit. Itt értesültem arról, amit lapunk az áprilisi számban közölt az AMISZ beszámolójában, hogy az elhunyt Takács István helyett **Honfi János** tölti be az AMISZ elnöki tisztségét. Lívia meghívott néhány jóbarátot, Molnár Imrét Jucóval és Bobrik Györgyöt, akik őt Kolb András tragikus halála után vigasztalták. Ezen a békés, álomszép mezőn minden óréa emlékeztetett.

Trópus és tenger Babszival...

Jó színben, formában és hangulatban érkezett meg Rio de Janeiróból **Kovács-Baráth Gizella**, barátainak Babszi. A Rio melletti Club Med-ben töltött kellemes 2 hetet, ahol, mint kedves ismerőst nagy örömmel fogadták. Nem csoda, hogy Babszi az idén is visszatért a Rio és Angra Dos Reis között, egy festői öbölben fekvő Club Méditerranée "Rio Das Pedras" partjaira. Zöld trópusi növényzet, átlátszó sima tenger, kitűnő ellátás és vidám, fiatal társaság: itt minden adva van, hogy az ember jól érezze magát. Babszi kedvére úszhatott a tengerben. Megfiatalodva a sok sport után tért haza szép martinezi otthonába.

Papp Jenő is megérkezett európai útjáról. Összekötötte üzleti útját egy magyarországi látogatással. Nem is lehet ilyen messzeségből Európába utazni és kihagyni Magyarországot! Jenőke nemcsak turistáskodni ment Budapestre, hanem meglátogatni egyik legjobb barátját, **Honfi Lászlót**, aki sajnos hónapok óta súlyos betegséggel küzd az életéért. A barátok bátorítása és imádsága minden bizonnyal segít neki a gyógyulásban. Ezt hisszük és reméljük.

Ilyen erőt és bátorítást vitt a családnak Budapestre Honfi Lászlóné (nekünk Csiki) nővére, **Dr. Meleg Pirokska**. Két hetes látogatásával nagy örömet szerzett Csikinek és a gyermeknek, és reményt sugallt Lászlónak. Hazafele reptében megállt Barcelonában, szerinte Európa egyik legszebb és legérdekesebb városában, majd egy váratlan sztrájk miatt még Madridban is sétálgatott 2 napot.

Dr. Collia Luis Londonban egy gyógyszeripari kongresszuson vett részt, mint kardiológus. Kihasznlta hivatalos kiküldetését és szintén átrepült 2 napra Budapestre meglátogatni Vass Mátysékat és elsősorban jó barátját, Honfi Lászlót. Mindhárom látogatás nagy örömet jelentett Lászlónak, mert kiérezhette a régi kötelékekből fakadó őszinte szeretetet és aggodást.

Kerekes Ági az idén nem a magyar

télben töltötte szabadságát, hanem felszentelte új nyaralóját az argentin tengerparton. San Bernardo mellett, Costa Azulban, színes magyar díszítéssel berendezett házában fogadta legkedvesebb barátnőit és családjukat. A csendes környezet felvidította a vidám

b.-j.: Graul Trixi, Szeley Éva, Kerekes Ági, Csasztek Zsuzsi

baráti kör. Volt olyan hét, hogy 12-en szálltak meg a vendégszerető házában. Sok szép nyarat és boldogságot kívánunk Áginak, abban a reményben, hogy a fiatalabbak között, egyszer rám is sor kerül.

Franke Gerhardné Sebess Márti - cserkészbarátainak Puding - szokatlan helyen nyaralt, Sri Lankában (korábban Ceylon). Férje ott a Caritas segélyakcióját vezető német részről: a cunami károsultaknak építik fel összedőlő otthonaikat. Márti útjáról hosszú és mulatságos leveleket kaptam, de éppen hosszúságuk miatt ezen a helyen nem tudom közölni. Colombón kívül ellátogattak a történelmi jelentőségű Kandyba, a teaültetvények hegyvidékére, az 1.890 m magasan fekvő Nuwara Eliyába, és útközben egy "elefántárvák óvodájába". A legcsodálatosabb vidékeket, templomokat, kegyhelyeket látogatták meg. Vásárolni csak illatos teákat és fűszereket lehetett nagy választékban.

A tengerre néző temető

AZ ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: *Rubido-Zichy Hohenlohe Senta*

Alapító Védnökök: Alitisz Constantino - Eickertné Toinette - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton
 2005. folyamán kronologikusan bejött adományok: Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (U.S.A.) - N.N. - N.N. - Dr. Orbán László. *Nuestro agradecimiento especial a Alexis Pejacevich*

2006-ban eddig bejött adományok:

Rubido-Zichy Hohenlohe Senta
 Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
 Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa
 Móricz Istvánné

Erdődy József
 Dr. Farkas Ferenc
 N.N.
 Gorondi István és Edith

Az Argentínai Magyar Hírlap és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük támogatásukat!

A SZERKESZTŐ ÜZENI

A márciusi számunkkal kiküldtünk egy kis színes röplapot, amelyen az előfizetőkkel közöltük a különböző módokat, hogyan lehet befizetni a meghosszabbítási összeget a lejárat előfizetésükre. Az egyéni lejárat dátumokat mindenkor a címkén megtalálják.

Azért e néhány magyarzó sor, mert egyes Olvasónk megütközött ezen a figyelmeztetésnek vett közlésünkön. Célunk nem volt más, mint kideríteni az eddigi előfizetők szándékát, mivel adminisztratív ill. logisztikai szempontból fontos tudnunk, mennyi papírral és nyomdavidővel kell rendelkezünk, hogy időben megjelenhessen a következő számunk. Semmiképpen sem rejlett e mögött sürgetési szándék, hiszen a legtöbb előfizetés csak március 31-én járt le.

A kedves Olvasók tapasztalhatták, hogy az előfizetési díjakat nem emeltük az idei évre, a sajnálatosan beköszöntött infláció és költségemlékedések ellenére sem. Ezzel szemben a hirdetési árainkat kénytelenek voltunk megemlíteni. Ezért külön köszönetet mondunk kedves Hirdetőink megértéséért!

Az újság külalakjára vonatkozólag ambicionáljuk továbbra is megtartani a jó minőséget mind papírban, mind a képanyagban. Hogy ez sikerüljön, minden kedves segítségére szükségünk van. Köszönjük olvasótáborunk megértését és együttműködését!

VÁRJUK
 ADOMÁNYÁT!
 Z.I.K.
 ÖSZTÖNDÍJ-
 BIZOTTSÁG
 Zaha Alexandra
 4794-4986

(lásd meghívót Sp rész 1.o)

Dr. Farkas Ferenc

ügyvéd
 Carlos Pellegrini 743
 p. 10. of. 45
 Buenos Aires
 Tel.: 4322-0902
 Kérjen órát

“Kiművelt emberfők
 által tenni nagy
 nemzetté a magyart!”

Dres. Constantino Miguel Alitiz y Silvina Laura Loria

abogados
 Libertad 480 2º piso,
 en el horario de 14 a 18 hs.
 4382-2990 y 4382-4895

Valeria De Pataky

Lic. en Psicología (UBA)
 Jóvenes y adultos
 Consultorio 4787-1793
 155-046-5214

Lic. Eva Barnaky

Psicóloga (UB)
 Logoterapeuta
 Belgrano 4541-0314
 Palermo 4822-2865
 eva.proasi@mail.salvador.edu.ar

Dra. Daniela Bordalejo

Dr. Martin Puricelli
 Médicos Psiquiatras
 Consultorio:
 4823-9347 4953-9959

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
 - Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás jogát fenntartjuk.
 - Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
 - Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

INTÉZMÉNYEINK
 NUESTRAS INSTITUCIONES

ACTIVIDADES JUVENILES

ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986
 AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4738-3183 - cynthipupi@yahoo.com.ar
 AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4837-0161 - kerekasmartin@yahoo.com.ar
 CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4624-4461 - beisfami@yahoo.com.ar
 DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - matias@noblegrain.com (54-11) 4131-7136
 REGÖS - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-4740 - edibonl@yahoo.com

ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@xlnet.com.ar - CORAL HUNGARIA - sylvialeidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 4788-8889 - www.arshungarica.com.ar
 BIBLIOTECA HÚNGARA - HKK - Hungaria Könyvbarátok Köre. Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar
 MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYAR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

CLUBES

CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - mzoldi@dls-argentina.com.ar
 CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674
 SOCIEDAD HÚNGARA DE WILDE. Víctor Hugo 58, (1875) Wilde, Bs.As. Tel. 4252-0390 - amjlmli@yahoo.com.ar

COLEGIOS

COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052
 COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044

DEPORTES

ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, (Bs.As.) Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

IGLESIAS

IGLESIA EVANGÉLICA LUTERANA UNIDA - Congregación 'La Cruz de Cristo'. Aménabar 1767 - (C1426AKG), Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar
 MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - Iglesia Reformada Húngara. Cptn. Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 / 15-5746-6505 - amerke@argentina.com
 MINDSZENTYNUM - Asociación de los Católicos Húngaros en la Argentina. Araoz 1857, (1414) Capital Federal. Tel. 4864-7570 - mindszentynum@hotmail.com

INSTITUCIONES

AMISZ - Federación de Entidades Húngaras de la República Argentina (FEHRA) Capitán Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 nvattay@aol.com

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA - Hogar de Ancianos San Esteban. Pacífico Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA. Moreno 1666, (1636) Olivos (Bs.As.) Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@ciudad.com.ar

CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9º "E", 1035 Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@ciudad.com.ar

COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - MHBK. Sargento Cabral 851, 1º A (1059) Capital Federal Tel. 4328-8209 / 15-4949-9640

ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Vitézi Rend. Tel/Fax (5411) 4715-2351 NVATTAY@aol.com

INTERIOR DEL PAÍS

AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - adorjan@ciudad.com.ar

ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE - Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-461994

CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinoli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 - filipanicililiana@hotmail.com

Atención:

Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

HUNGÁRIA

MAGYAR EGYESÜLET
 Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos
 4799-8437 4711-0144

ELNÖK: ZÖLDI MÁRTON - mzoldi@dls-argentina.com.ar

Vezetőségi gyűlés minden szerdán este 9-kor

Titkárság: Zumpf Gusztáv: Keddtől szombatig 18-tól 21.30-ig. Vasárnap 12.30-tól 16 óráig. Étterem: Hétköznap (hétfő kivételével) 18-tól éjfélig. Szombat-vasárnap ebéd és vacsora. Asztafoglalás 4799-8437 / 4711-0144 Sr. Omar

APRÓHIRDETÉSEK - CLASIFICADOS

Publicite su búsqueda o servicio a costo reducido

\$ 20.- por renglón por mes, o \$ 150.- anual, únicamente con pago anticipado

Informes en nuestra administración: 4711-1242

Tortas húngaras: Recetas Sra. de Bakos - Tel. Pablo 4799-34820
 Magyar bélyeggyűjtő magyar nyelvű argentinai bélyeggyűjtőt keres. 4711-1242

Fotografía profesional Marko Vombergar - 4650-9040 15-5502-7292

Vendo: Martín Fierro (José Hernández) en húngaro

Argentina, Uruguay útikönyv (1988) Tel. 15-5876-7395

Busco depto. alq. 1 o 2 amb. Zona Norte \$ 450.- Tel. 4711-1242

Baby-sitter - Kerekes Cili, Tel. 4837-0161 o 15-5420-1543

Eladó könyvek a Hungaria könyvtárban: 4798-2596

- Erdély története - Kezdetektől napjainkig (3 kötet-1986) - 70 USD

- Magyarország történeti kronológiája - Kezdetektől 1970-ig (4 k.) 60 USD

Befogadó családot és szeretetet keresünk két másfél éves, ivartalanított, egészséges és nagyon tiszta cica számára. Csak orvosi parancsra mondott le róluk a család. Ne engedjük meg, hogy az elaltatás legyen a sorsuk! Telefon:4631-0990

Júniusi lapzárta: Május 10

Anyag és hírek beküldésére 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE
 KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra
 Hungaria Egyesület, 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
 Tel. 4799-8437. haynal@fibertel.com.ar

Argentínai MAGYAR HÍRLAP
 Az argentinai magyarok független folyóirata
 Kiadó-szerkesztő:
 Haynalné Kesserű Zsuzsanna
 Rovatvezető Bonczos Zsuzsa
 Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné, Graul Trixi
 Luis Monteverde 3132 - (1636) Olivos - Buenos Aires
 Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
 http://epa.oszk.hu/amh
 www.hhrf.org/amh www.lamoszsz.hu/amh